

Adventszemle

Havonta megjelenő tájékoztató és ihlető jellegű folyóirat a Krisztus visszajövetelére várakozók számára • 2010. szeptember

Csak
ELŐRE!

TARTALOM

4

18

25

14

22

Vezércikk

- 3** Birkenau és New York között
Cornel Dărvășan

Lelki élet

- 4** „Csak előre!”
Ted N. C. Wilson

Bibliai történelem

- 6** A képzelet ébredése
Florian Ristea

Külmisszió

- 10** A kiai törzs, a hegyek népe
Hanna Bota

Gyakorlati kereszténység

- 14** „SÁM” vagy „SÁM”
Daniel Chirileanu

Nevelés

- 18** Omega általános iskola
Leonard Azamfirei

Család

- 20** A házasodás kora
Romlus Chelbegean

Külkapcsolatok

- 21** „Jer által...” Szerbiába,
és „légy segítségül nekünk!”
Pavel Memete

Egészség

- 22** A vegetáriánus diéta fedezi-e
az egészséges szervezet szükségleteit?
Dr. Dinu Constantin

Gyakorlati kereszténység

- 23** Itt az ideje
Ioan Mohora

A presbiter rovata

- 24** Presbiter és orvos
Ștefan Tomoiagă

Női Misszió

- 25** Gyerekkórus a Generálkonferencián
Carmen Stoica

26 Hírek

Olvasóink kérdezték

- 28** Kérdések a Biblia ihletettségéről
Florin Lăiu

Levél az Olvasóknak

- 29** Törvényszerűségek
Kovács Judit

Gyermekoldal

- 30** Valaki, aki megért...
Alina Badea

ADVENTSZEMLE

A Romániai
Hetedik Napot Ünneplő
Adventista Egyház hitnevelő
és tájékoztató havilapja

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat,
Jézus Krisztust dicsóítsuk
határtalan szeretete
bizonyítékainak ismertetésével.
Célunk az, hogy cikkeink és
híreink által olvasóink jobban
megismerjék a Megváltót,
és reménykedve várják
közeli eljövételét.

2010. szeptember

Igazgató: Pop Iacob
Főszerkesztő: Virgil Peicu
Grafika: Eric Bocăneanu

Szerkesztő: Kovács Judit
Fordítók:
Mezei Áron, Oprea Adél Emő
Műszaki szerkesztő: Szócs Erzsébet

Készült a Viața și Sănătatea Kiadó
nyomdájában
030715 Bukarest
Str. Valeriu Braniște nr. 29
tel.: 021-3230020; 021-3234895
fax: 021-3230040

A magyar szerkesztőség címe:
400107 Kolozsvár
str. Cuza Vodă nr.12
tel.: 0264-599512, 0264-599413
fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

ISSN 1842 - 3361

Birkenau és New York között

CORNEL DÄRVĂȘAN

Egy hitetlen azt kérdezte tőlem egy nap: Hol volt Isten, amikor a történelem számos atrocitása történt? A Mindenható miért nem lépett közbe, amikor gyerekek és anyák kerültek az Auschwitz-birkenau haláltáborokba a szívtelen SS-katonák szeme láttára? Miért nem akadályozta meg a New York-i ikertornyok leomlását, és miért nem mentette meg a benne levő több mint három ezer embert? Miért nem válaszol akkor, amikor a rák elárasztja egy fiatal anya egész testét, mialatt a gyerekei tehetetlenül szemlélik? Miért végez éhínség sok gyerekkel? Miért nem lépett közbe Isten a román Pestek hős esetében, aki SS-tiszt volt, és azért ölték meg, mert segített a raboknak a szökésben.

„Együttműködött a partizánokkal, és több fogoly szöktetését tervezte el. 1944 májusában Birkenauból megszökött a pilseni Jarosláv Lederer, akiről azt állították, hogy tiszt volt a csehszlovák hadseregben. SS-uniformisba öltözve, Pestekkel együtt biciklin indult el. A bátor Pestek visszatért a lágerbe, hogy segítsen a többi fogolynak is elszökni...”

A medzilaborcei Neumann József, az egyik legrégebbi, birkenau, a 29867-es számot viselő fogoly ezt vallotta: „Rajtam kívül Pestek más foglyokat is buzdított, hogy meneküljenek el; elsősorban Renne Neumannovát, a csehországi zsidók családi lágerében levő zsidó lányt. Pestek nyilvánvalóan meg akarta menteni a lányt, ez lehetett a lágerbe való visszatérésének fő oka. Felkészültem a szökésre, és a kitűzött időpontban a megbeszélthelyhez közeledtem. De már távolról észrevettem,

hogy a barakk körül, amelyben Pestek rejtőzött, valami rendkívüli történik... Pesteket elárulták, és SS-tisztek vették körül... Körülbelül egy hónap múlva rengeteg kínzás után, Pesteket agyonlőtték”¹.

Mivel magyaráznád, hogy egy ember visszatért a birkenau halálgyárba? Miért áldozta fel magát holmi eszmékért, ahelyett hogy távolartotta volna magát ettől a légkörtől? Maximilian Kolbe szerzetes miért döntött úgy, hogy meghal egy ismeretlen fogoly helyett? Én magam érzem az isteni szeretet fuvallatát, amit kegyelemből kaptunk. Csak az Isten szeretetétől elárasztott anyaszív áldozhatja fel magát gyermekével együtt, habár lehetősége lett volna élni és dolgozni. A béke és a Szentlélek szellője isteni jelenlétéről tanúskodik ott, a nyomorúságban is, még akkor is, ha Isten nem léphet túl a leggyűlöletesebb emberi lények szabad akaratán.

Azok az emberek – tűzoltók, nővérek és nagylelkű járókelők –, akik bemerészkedtek a toronyépületekbe, miután a repülők könnyörtelenül beléjük repültek, és ott lelték halálukat a rájuk zuhanó vasak és törmelékek alatt, azt bizonyították be, hogy van valami fontosabb is, mint saját életük: a társaik iránt érzett szeretet. Egyetlen jótékonysági érv vagy evolúciós magyarázat

nem állhat meg egy ilyen tett előtt. És ha még ez sem lenne elég, tekints arra a rákbeteg anyára, aki látogatóitól nem várja el a bátorítást, hanem ő lelkesíti a többi, tekintetüket az eljövendő Jézusra és világára irányítja kétségbevonhatatlanul, mialatt a megdermedt ismerősök nem tudják elképzelni, honnan ennyi béke e drámai helyzetben.

Mondják, hogy egy hitetlen egy koldus mellett ment el és megszólította:

– Ifjúember, hiszel-e Istenben?

– Igen, uram!

– Miért nem kéred, hogy küldjön neked valami ennyit?

– Isten megkérte önt, hogy tegye meg ezt értem, de ha ön nem akar rá hallgatni, miért lenne Ő a hibás?

Miért lenne hibás Isten azért, hogy az Államokban naponta annyi ételt dobjanak ki a vendéglőkben, amennyivel az összes éhenhaló gyerek jól lakna? Miért lenne Isten a hibás amiatt, hogy országunk lakói semmikre költik a pénzüket, mialatt egy olcsó szűnyogháló afrikai családokat menthetne meg a haláltól?

Kérdezz, gondolkozz, majd beszélj! ■

1. Ota Kraus, Erich Kulka, *Fabrica morții. O mărturie despre Auschwitz*, Editura Politică, București, 1959. p. 93-96. (A szerk. megjegyzése: a könyv magyarul is megjelent *Hitler halálgyárjai* címmel.)

„Csak előre!”

TED N. C. WILSON,
a Generálkonferencia elnöke

Bevezető

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház egy utazáson vesz részt, amelyet a menny rendelt el. Már közel vagyunk otthonunkhoz. Teljes szívemből hiszem, hogy Jézus hamarosan eljön! Mondjuk el ezt a világ több nyelvén...

Értékelem globális családjunk csodálatos lelkületét és lelkesedését. Bár valamennyien büszkéek vagyunk nemzetiségünkre és kultúránkra, dicsérem az Urat, hogy létezik Krisztus kultúrája, amely összeköt, és az összes többi túlszárnyalja. Szükségem van az ilyen lelkületű imáitokra, hogy az üzenet, amelyet ma veletek közlök, világos legyen.

Kaotikus világ, szilárd Ige

A Jézus visszatérését bizonyító jelek gyakorisága és erőssége napról napra növekszik: pusztító események a természetben, nagy zűrzavar a politika világában, az ökumenizmus terjedő és megalkuvásra készítő tevékenységei, a spiritizmus befolyásának drámai növekedése, a világgazdaság meggyengülése, a családi értékek felbomlása, Isten Szent Igéje abszolút tekintélyének és a tízparancsolatnak a megkérdőjelezése, a bűnözés terjedése, erkölcsi hanyatlás, háborúk, háborúk hírei és sok más. Kétségtelen, hogy minden e földi történelem csúcspontjára és Jézus jövetelére

mutat, amikor Urunkkal mennyei otthonunk felé utazhatunk.

Milyen kimondhatatlan áldás tudni azt, hogy e világ bizonytalanságában teljes bizalommal alapozhatunk Isten változhatatlan Szavára. Az emberiség történelmének folyamán, Sátán fáradhatatlan támadása ellenére, Isten megtartotta szent Igéjét. A Biblia pontos beszámolót tartalmaz eredetünkről, hitelen szól megváltásunkról, és előre vetíti közeli dicsőséges szabadulásunkat. Mint hetedik napot ünneplő adventisták hisszük, hogy a Biblia minden meggyőződésünk alapja, és lapjain megtaláljuk önazonosságunkat és egyedülálló prófétikus küldetésünket.

Adventista identitás és küldetés

Igazságának erejével Isten kiemelte ebből a zűrzavaros világából a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyházat. Isten minket különleges népnek, népe maradékának szánt, hogy felmagasztaljuk Krisztust, az Ő igazságát, a Jelenések 14. részében található hármasszöveg üzenetét és eljövételének közelségét. Bibliában hívó keresztényeként, akik e föld történelmének utolsó napjaiban élünk, azzá kell lennünk, aminek Péter nevez minket: „...választott nemzet, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dol-

gait, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pét 2:9).

Isten maradék népét a Jelenések 12:17 verse is azonosítja: „akik megtartják az Isten parancsolatait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele”. Nekünk egyedülálló reménységről szóló üzenetünk van, és az a küldetésünk, hogy hirdessük a világnak Isten kegyelmét. A Bizonyágtételek 7. kötetében olvassuk: „A hetedik napot ünneplő adventistákat Isten arra választotta ki, hogy különleges nép legyenek, elkülönítve a világtól... Képviselőivé tette őket, és elhívta, hogy nagykövetei legyenek a végső megmentő munkában.”

A szombat

A szombat egyike azoknak a sajátos vonásoknak, amelyek az utolsó időben rávilágítanak Isten népének azonosságára. Egyházának tagjai elfogadják és vallják Isten összes, tíz parancsolatát, beleértve a negyedik parancsolatot is, amely int, hogy megemlékezzünk az Úr szent napjáról, a szombatról. A szombat megtartása nemcsak a kezdeti teremtés jele, hanem az utolsó időben Isten népének ismertető jele is lesz, amely elkülöníti azoktól, akik elfogadják a fenevad bélyegét, és megpróbálják felcserélni egy másik nappal, amit Isten nem szentesített.

A szombat és a hármaskor angyali üzenet

A szombat és jelentősége kapcsolatban van mindhárom angyali üzenetével, melyet a Jelenések 14. fejezetében találunk. Az első angyal „aki az ég közepén repül”, az örökkévaló evangélium – Jézus Krisztus igazsága – birtokában, ezt hirdeti: „Féltétek az Istent és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája; imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, a tengert és a vizek forrásait!” Isten a Teremtő, és imádnunk kell az Ő szent szombatján, hűségünk jeleként Szava és teremő ereje iránt. A második angyal hirdeti a 8. versben: „Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város, mert az ő paráznaságának haragborából adott inni minden pogány népnek.” Babilon megrontotta Isten parancsait, és egy másik imádati napot intézményesített, mást, mint a hetedik nap szombatja, amely Isten teremő munkájának egyetlen jele. A harmadik angyal jelenti a 9-12 versekben: „Ha valaki imádjá a fenevadat és annak képét..., az is iszik az Isten haragjának borából..., és kínozzatik tűzzel és kénkövel...” Ha imádni fogod a fenevadat és annak képét, visszautasítod Isten **egyetlen** kijelentett jelét, az Isten iránti hűség próbakövét – a hetedik nap szombatját.

Üdvösség

A harmadik angyal üzenetét a 12. versben Isten népének azonosításával fejezi be: „akik megtartják Isten parancsolatait

és a Jézus hitét”. Mi teljesen Jézusra és a Vele való kapcsolatunkra alapozunk az üdvösség érdekében. Az általunk hirdetett isteni kegyelem által üdvözülünk, és nem cselekedet által. A kegyelem Isten megbocsátásának az ígérete, és Isten erejének felajánlása – a megigazulás és a megszentelődés. Nem választhatod el azt, amit Krisztus tesz értetted (naponta megigazít, mintha sohasem vétkeztl volna) attól, amit Ő benned véghezvisz (naponta megszentel, annak mértéke szerint, ahogy alárendeled magad Neki, és engeded Szentleke erejének, hogy megváltoztassa életedet, hogy egyre hasonlóbba válj Jézushoz). Ez az örökkévaló evangélium, amelyről az első angyali üzenet beszél, a hit általi megigazulás. Ez oknál fogva a hetedik nap adventistáknak hirdetniük kell a legerősebb hangon Isten kegyelmét! A nagy küzdelem témája teljes egészében Isten kegyelméről szól, a kegyelemnek a bűnösök megmentésében való szerepéről, és arról az erőről, amely a bűnös embert átváltoztatja Isten fiaivá és lányaivá, a hármaskor angyali üzenet hűség bizonyágtevőivé, buzgókká a Szentlélekkel és Jézussal – hitünk

Szerzőjével és Bevezetőjével – való élő kapcsolat által.

Jézus Krisztus engesztelő vére a kereszten és a mennyei szentélyben való engesztelő szolgálata egyetlen célt szolgál: minden megtérő bűnös megmentését. Ilyenképpen, engesztelő áldozata és főpapi munkája által „bizalommal járulhatunk a kegyelem királyi székéhez, alkalmas időben való segítségért”. Arra hívtunk, hogy egy bűntől beteg világnak éppen ezt a csodálatos, erős és megváltást hozó kegyelmet hirdessük. Sőt, csak Isten kegyelme mélységeinek megértése távolíthat el minden olyan alapot, amely az önelégültség vagy az öngazultság szélsőségét igazolja. A *Jézushoz vezető út*, ez a csodálatos könyv a következőt mondja nekünk: „Nincsenek az önfelmagasztalásra. Reményiségünket csak Krisztus igazságára alapozhatjuk, amelyet Ő nekünk tulajdonít (megigazulás), és amit a Szentlélek visz véghez, aki bennünk és általunk munkálkodik (megszentelődés).”

A Prófétaság Lelke

Jel 12:17 versében megtaláljuk Isten maradék népének egy másik kiemelkedő vonását. Azt olvassuk, hogy „akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele”, és Jel 19:10 verse azt mondja, hogy „a Jézusról való bizonyágtétel a Prófétaság Lelke”. Ugyanaz a lelkület, amely megmozgattott a régmúltban szent férfiakat, ezekben az utolsó napokban újra kiemelt Istennek egy üzenethordozót.

folytatás
a 8. oldalon

A képzelet ébred

FLORIAN RISTEA

„Mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul” („a nép elvész” – King James ford., Péld 29:18)

A 21. századot éljük, és forradalmi szemléletre van szükségünk, ha el akarjuk juttatni az evangéliumot minden „nemzetiségnek, ágazatnak, nyelvnek és népnek” (Jel 14:6).

„Uraim, hadd mondjam el, mi történt ezelőtt két évvel...”, kezdte beszédét Thomas Charles pap 1802 december havában, a londoni Vallásos Traktátus Társaság egyik ülésén. Ez a szervezet missziós célra szánt, valamint szegény sorsú nőknek, gyermekeknek osztogatott keresztény irodalom kiadásával foglalkozott. Charles arra szeretete vol-

A képzelőerő fontosabb, mint a tudás. A tudás korlátolt, de a képzelet bejárja a világot.

Albert Einstein

na felhívni a figyelmet, hogy milyen nagy szükség van gall nyelvű Bibliákra az ősi kelták országában. Abban az időben csak a gazdagok tehettek, hogy Bibliát vásároljanak maguknak, ha ugyan találtak valahol. Charles pap elmesélte a gyűlés résztvevőinek, hogy egy napon, az 1800-as évben bekopogott az ajtaján egy fiatal gall leány, akit

Mary Jones-nak hívtak, és aki Bibliát szeretett volna venni. A lelkésznek volt néhány Bibliája, de már le voltak előlegezve mások számára, ezért sajnálkozva, de nemet kellett mondania a lánynak. A lány válasza a lelke mélyéig hatolt. Mary könnyezve mondta el, hogy 40 kilométert gyalogolt ezért, és hat éven keresztül gyűjtögette a pénzét, míg végre meglett a szükséges összeg. Alig 16 éves volt, kopott ruhát viselt, mezítláb tette meg az utat, de kezében szorongatta a tízéves korától gyűjtögetett pénzt. A lelkész nem tudott nemet mondani többé, inkább neki adta az egyik lefoglalt Bibliát. A lány boldogan köszönte meg, mellére szorította és úgy indult haza. „Uraim”, fejezte be Charles a felszólalását, „nyilvánvaló, hogy több Bibliát kell juttatnunk Wales-be!” A tanács tagjai még a fiatal lány történetének hatása alatt voltak, amikor felállt egy másik prédikátor, Josph Hughes, és így szólt: „Alapítanunk kell egy társaságot, amely gall nyelvű Bibliákat nyomtasson, s ha már megtesszük ezt Wales-ért, miért ne tennénk egész Nagy-Britanniáért is? És miért ne segítenénk akkor már az egész világot?” Ezek a szavak let-

tek annak a szervezetnek az alapkövei, amely két évvel később, 1804-ben a *Brit és Külföldi Bibliatársulat* néven született meg. A többi már történelem, de megjegyzendő, hogy ezek az emberek, akik az írott betűvel igyekeztek terjeszteni az evangéliumot, képzeletben „a földnek mind végső határáig” elláttak, miután egy eldugott, alig 500 lakost számo-

ló faluból származó szegény leány óhaja meghatotta őket.

Még mi kellene ahhoz, hogy végre észre vegyük világunk lelki sóvárgását? Milyen módszerhez kell nyúlnia Istennek, hogy szent szikra pattanjon azoknak képzeletében, akik teljesíteni akarják Megváltónk parancsát, hogy a jó hírt elvigyék minden népnek?

A gondolat haladja meg az ismereteket!

„A képzelőerő sokkal fontosabb, mint a tudás”, mondta Albert Einstein, és milyen igaza volt! A történelem bizonyítja, hogy a fejlődés útján a képzelőerő segítségével tettünk meg minden lépést. Kezdve Daidalossal és Ikarossal, akik a madárhoz hasonló szárnyakat gyártottak maguknak, az ember már ósidők óta vágyott arra, hogy repülni tudjon. Nem számított, hogy szárnyak nélkül született, hogy kudarcot kudarc követett, az ember nem szünt meg arról képzelegni, hogy egy napon a magasba emelkedik és repülni fog. Azóta sem nőtt szárnya, s mégis, ma már minden ismert madárnál gyorsabban és magasabban repül. Hogyan lehetséges? Az ember képzelete nem korlátozódott a megszokottra, nem engedte, hogy a tudás, az értelem határt szabjon álmainak.

A gondolkozásmód rabjai

Mennybemenetele előtt Urunk meghagyta követőinek, hogy vigyék el az evangéliumot „a földnek mind végső határáig” (Csel 1:8), de ők elég sokat időztek Jeruzsálemben és Júdeában. Megtudhatjuk, mennyire szűk volt a látókörük abból a történetből, amelynek

„főhőse” Péter apostol volt (Csel 10 és 11 fej). Ne feledjük, hogy amit akkor látott Péter a Simon nevű tímár házában, az az evangelizációs munka volt, mennyei megvilágításban. Ez a látomás lángra kellett hogy gyújtsa a Péter képzeletét, de nem csupán az övét, hanem azokét is, akik a kereszténység első századában magukra vállalták a munka terhét. Még kétszer meg kellett ismételnie Istennek a látást, azután pedig Kornélius házába vezette az apostolt, ahol átsegítette őt saját, szektáriánus gondolkodásának korlátain. Ezek után Péternek meg kellett védenie „rendhagyó” magaviseletét testvérei előtt, akik felháborodtak látva, hogy Péter merészelt kitörni a hagyományos formákból. Ma testvérgyűlésnek neveznénk azt az alkalmat, amikor Péter megmagyarázta eljárásának okát. Szerettem volna hallani én is a testvérek meglepett felkiáltását azt a megértést követően, hogy „eszerint hát a pogányoknak is adott az Isten megtérést az életre!” (Csel 11:18). Az ellenük indított üldözésben is a Gondviselés kezét láthatjuk, ugyanis ennek nyomán menekültek el a tanítványok Jeruzsálemből egyre távolabbi népekhez. Bár „azok tehát, akik eloszlottak az üldözés miatt, mely Istvánért támadott, eljutának Feníciáig, Ciprusig és Antiókhiaig”, szűk látókörük oda is elkísérte őket, mert a feljegyzés szerint „senkinek nem prédikálták az igét, hanem csak a zsidóknak” (Csel 11:19). Miért csak a zsidóknak? Miért elégedtek meg ennyivel? Milyen értelmi korlátok szorították vissza a lelkesedésüket és az elképzeléseiket? Az adott helyzetben forradalmi látásmód kellett ahhoz,

hogy végre kijussanak a saját, szűk nézetükből adódó zsákutcából.

A távlati szemléletből született egyház

Az első századi keresztényekről szóló, megragadó – és sajnos mellőzött – feljegyzések egyike beszámol arról, hogy azok között, akik Antiókiába jutottak (és akik csak a zsidóknak prédikálták az igét), voltak „némely ciprusi és czi-rénei férfiak, kik mikor Antiókhia-ba bementek, szólának a görögöknek, hirdetve az Úr Jézust” (Csel 11:20). Az első századi társadalmi-politikai és kulturális feltételekhez mérve ezek az emberek rendkívüli szemlélettel bírtak. Nem szűkítették le a munkát csupán „a hitben jártasak”, vagyis a zsidók köré-re, hanem átláttak a korabeli, kulturális korlátokon, azok felé, akik átvehették és tovább vihették az evangéliumot széleskörű befolyásuk révén. Ezért méltán nevezhetjük őket az első szá-

Érdekes módon, az utókor emlékezetben tartotta Ananiás és Safira nevét, akik veszélybe sodorták az egyházat, de elfelejtette ezeket a látnokokat, akik szárnyakat adtak az egyháznak.

zad névtelen úttörőinek a pogányok misszióterületén. Érdekes módon, az utókor emlékezetben tartotta Ananiás és Safira nevét, akik veszélybe sodorták az egyházat, de elfelejtette ezeket a látnokokat, akik szárnyakat adtak az egyháznak. Ők tették fel elsőnek a kérdést: „Mi lenne, ha...?” A jelenkor műemléket emelne nekik, mint Mary Jones-nak a szülőfalujában. Ezen úttörők döntése nyomán született meg az első keresztény gyülekezet a Szent

Föld határain kívül. Itt kapta a nevét és a missziós irányzatát is a kereszténység (Csel 11:19-26), közel Alekszandriához, amely az akkori idők akadémiai és filozófiai központját jelentette.

A képzelet ébredése

Ha őszintén megvizsgáljuk, hogyan állunk itthon, a saját hazánkban, a küldetésünk teljesítésével, el kell ismernünk, hogy a szemléletünk jóval lemaradt a jelen valóságok, a társadalom fejlődése és kortársaink, főleg a fiatal nemzedék gondolkozásmódja mögött. Ideje frissíteni, időszerűsíteni vagy éppenséggel lecserélni a szemléletünket. A századok óta változatlan evangéliumot a jelen nemzedék felfogásának és az Isten által biztosított, rendkívüli lehetőségeknek megfelelően kell terjeszteni és megfogalmazni. Tudjuk, mi a tennivalónk, de ez esetben a tudás nem elég. A képzeletre is szükség van. Azoknak mondom, akik válaszokat keresnek: néha szélesebb távlatot nyit egy kérdés, mint egy válasz. Ezért hadd állítsam az olvasót néhány kérdés elé: Mennyire szűk vagy átfogó az evangélium hirdetésével kapcsolatos nézeted? Hát a gyülekezetedé? Összhangban van-e a saját tevékenységed vagy a közösségeddel a nézetted? Lehetne még bővíteni ezt a szemléletet? Hogyan és ki tehetné meg? Milyen korlátok akadályozzák

jelenleg a saját elképzelésed szárnyalását, és hogyan lehetne eltávolítani ezeket a korlátokat? Isten Igéje azt állítja, hogy „*mikor nincs mennyei látás, a nép elvadul (vagy elvész – Péld 29:18)*. Ha Isten fel tudott használni egy senki földjéről származó szegény leányt ahhoz, hogy elindítsa a legismertebb Biblia-terjesztő társaság megalapítását, Ő bárkit felhasználhat, hogy lángra lobbantsa a képzeletünket most, az idő és munka végén. ■

Testvéreim a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyházból, Isten a lehető legnagyobb ajándékot adta nekünk a Profétaság Lelkének írásain keresztül. Amiképpen a Biblia sohasem divatjammúlt és visszavonható, a Profétaság Lelke sem az, ebben az utolsó időben. Isten felhasználta Ellen G. White-ot, alázatos szolgálóját a Szentírás, próféciák, egészség, nevelés, kapcsolatok, misszió, család és sok más területre vonatkozó világosság megértésében és közvetítésében. Olvassuk a Profétaság Lelkét, hallgassunk a Profétaság Lelkére, és osszuk meg másokkal a Profétaság Lelkének tanítását. Olyan sok rendkívüli könyv van, amelyet fel lehet kínálni, beleértve azt a kiadványt, amely különlegesen erre a célra rendeltetett, *A nagy küzdelem* című könyvet. Köszönjük Istennek ebben az országban és a más országokban is létező vallásszabadságot, amely lehetővé teszi, hogy közöljük az igazságot. A Profétaság Lelke egyike azoknak a jeleknek, amelyek Isten népét azonosítják az utolsó időben, és éppen olyan jól alkalmazható ma, mint bármikor a múltban, mert éppen a menny adta nekünk. Mint Isten hűséges maradéka, sohase történjen meg, hogy azt az értékes világosságot, amelyet Isten nekünk szánt Ellen G. White írásain keresztül, figyelmen kívül hagyjuk.

Jézus Krisztushoz hasonló alázat

Amikor a maradék egyház vagy maradék nép kifejezést használjuk, nem kell sohasem énközpontúan, kizárólagosan használni. Nekünk a legalázatosabb népeknek kell lennünk a föld színén, elismerve, hogy teljesen Jézusra, Megváltónkra van szükségünk, áldva Őt, azért a elhivatásért, hogy részesei vagyunk az advent mozgalomnak. Ezt a mozgalmat alázatos és egyszerű emberek alkotják, akiknek esetében az egyszerűség nem felületességet jelent. Isten népe közül sokan jólneveltek, fegyelmezettek és hatékonyak, ugyanakkor az a feladatunk, hogy egyszerűek legyünk. Megváltónk lenyűgöző tekintéllyel beszélt,

de annyira alázatos volt, hogy lehajolt a bűnösök közül a legtehetetlenebbhez. Ez az egyház nem csak egy másik felekezet, hanem egyedülálló mozgalom, amelyet a menny indított el a világ megmentésére szóló küldetéssel, amelynek folytonosan előre kell haladnia jézusi alázatban. A világnak Krisztus üzenetét egy olyan néptől kell meghallania, amely Krisztushoz hasonló. Amikor kegyelme által megváltozunk, prédikálni, tanítani fogunk, bizonyosságot teszünk a Biblia által közvetített üzenetéről és a Profétaság Lelkéről – alázatos módon, szeretetteljesen és érthetően. Amikor teljes alázatban ráhagyatkozunk Isten hatalmas erejére, Ő csodálatosan dolgozni fog általunk, hogy elvihessük az irgalom utolsó üzenetét egy haldokló világnak. Sikerünk e munka befejezésében az Isten Szavának való teljes alárendeltségünktől és a Szentlélek vezetésétől függ; attól, hogy mennyire alázzuk meg magunkat a Teremtő előtt, énünk megtagadásától, hogy Jézus legyőzhesse a bennünk levő bűnt. Hasonlóképpen függ felkészültségünktől és hajlandóságunktól, hogy alázatosan kérjük az ébredést és reformációt személyes és egyházi életünkben. Ez az ébredés és reformáció lesz az, amely a Szentlélek kiadásához vezet a késői eső formájában.

A *Bizonyosságáttételek* 8. kötetében White testvérnő leírt egy látomást, amelynek címe: *Mi lehetett volna?* Látta, hogy Isten két dolgot szándékozott tenni az 1901-ben megtartott Generálkonferencia alkalmával:

1. Az egyház újrászervezését, ami megvalósult, és nagyrészt a ma meglévő felépítést eredményezte;

2. A Szentlélek kiárasztását, amelyre nem került sor, mert Istennek egyházában hitetlenség uralkodott, a vezetők és Istennek népe nem alázta meg magát Előtte.

Az egyház elmulasztotta a késői eső elfogadását, és ez 109 éve történt. Ne

engedjük, hogy Isten várjon a késői eső kiárasztásával és Jézus visszajövetelével. Komolyan kell imádkoznunk ezért a tapasztalatért. Tettük ezt már ebben ezen az ülésen, és folytatnunk kell. Kıtartóan kell keresnünk Isten akaratát életünkben, akkor is, amikor ezt a helyet elhagyjuk. White testvérnő rávilágít erre: „Az igazi kegyesség felébredésére van a legnagyobb és legsürgősebb szükség közöttünk. Ennek keresése kellene, hogy legyen elsőrendű dolgunk”. A Generálkonferencia szesszió-

jának munkálatai alatt könyörögtetek az ébredésért, reformért, Szentlélekért és késői esőért. Testvéreim és testvérnőim, itt az ideje az ébredésnek! Jézus hamarosan eljön! Ő fél akarja használni egyházát, a maradék egyházat, a lehető leghatalmasabb módon. Az Úr vágyik arra, hogy jellemét bennünk kifejlessze. Ez a dolog csak úgy történhet meg, ha naponta átadjuk Neki önmagunkat.

Úgy, ahogy Pál mondja Fil 2:5-ben: „Az az indulat legyen bennetek, amely volt a Krisztus Jézusban”. Ha Krisztushoz kapcsolódunk mindennap, és engedjük, hogy általunk dolgozzon, a Szentlélek fél fog használni minket, hogy hirdessük Isten kegyelmét és sietessük a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését. Emlékezzetek csak, ez az advent mozgalom egy elhívott nép, egy maradék egyház, az ítélet népe, menny felé utazó embercsoport, mialatt hirdeti Isten kegyelmi üzenetét.

A *Krisztus példázatai* című könyvben olvasunk Krisztus elvárásáról népével szemben: „Krisztus vágyakozva tekint népére, arra várva, hogy egyházában megnyilatkozhasson. Amikor Krisztus jelleme tökéletesen látható lesz népében, akkor Ő eljön, hogy elvigye magával, ami az Övé. Minden keresztény előjoga nemcsak hogy várja, de siettesse is Jézus Krisztus visszajöttét.

Ha mindazok, akik ajkukra veszik nevét, gyümölcsöt teremnének az Ő dicsőségére, milyen hamar be lenne vetve a világ az evangélium magvával. Az utolsó nagy termés gyorsan be lenne gyűjtve és Krisztus eljönne, hogy learassa értékes gabonáját.”

Izrael kijövele Egyiptomból

Az Ótestamentumban Isten egy különleges népet bízott meg üzenetével és egy feladattal. Arra hívtak, hogy elinduljanak hit által egy utazásra, és Istenbe vetett bizalommal hirdessék a világnak Isten kegyelmét. Izrael gyermekei négyszáz évig éltek Egyiptomban, mint rabszolgák. Egyiptomban nevelkedtem nyolc éves koromig. Az én otthonom Kairó volt. Keveset tudtam arról, hogy mi

van a Közel-Kelet világán túl. Csodálatos hely, csodálatos emberekkel. Mégis azokban a régi időkben Izrael rab volt Egyiptomban. Isten csodálatos módon felhasználta Mózes, Áront és Miriámot, hogy népét megszabadítsák egy utazás által, és küldetéssel bízta meg őket a világ számára. A tíz pusztító csapás után Izrael gyermekei elindultak Egyiptomtól déli irányba.

2Móz 13:21 verse feljegyezi, hogy „az Úr pedig előttük ment nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton, éjjel

pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik...” Milyen csodálatos Isten! Ő vezetni fog nappal és éjszaka is. Isten a Vörös-tenger nyugati oldala felé vezette őket, Egyiptom sivataga mellett. Azt olvassuk a 14:2 versben, hogy Isten elvezette Pi-Hahirót előtt, Migdol és a tenger között, Baál-Cafón előtt. Le kellett táborozniuk a tengernél.

Édesapám, aki több mint tizenöt évet töltött Egyiptomban, tudni vélte, hol van az a hely, amelyet a *Pátriárkák és próféták* című könyv említ. Ez olyan hely, ahol Isten be tudta bizonyítani erejét az egyiptomiakkal szemben. Egyes bibliakutatók azt állítják, hogy a héberek a Vörös-tengeren, egy nád-dal benőtt helyen vándoroltak át. Ereje megmutatásában milyen értéke lett volna Isten szemében egy ilyen helynek? Abszolút semmi értéke. A valóságban nagyon nehezen megközelíthető hely volt.

A 13. versben Mózes azt mondja embereinek: „Ne féljete! Álljatok helyt, és meglátjátok, hogyan szabadít meg az Úr ma benneteket.” Sokszor hajlamosak vagyunk ösztöneink szerint cselekedni, anélkül, hogy engednénk Istennek, vezesse lépéseinket. Isten mégis azt kéri, hogy csak irányítása alatt meneteljünk előre. Ezért adta Mózes által a hatalmas ígéretet a 14. versben, amelynek beteljesülését mindannyiunknak kérnünk kell, mialatt legmagasabb fokon szembesülünk a Krisztus és Sátán közötti nagy küzdelemmel. „Az Úr harcol értetted, ti pedig maradjatok veszteg.” Testvérek és testvérnők, Isten harcolni fog értetünk. Ő megnyitja az utat. Ő győzelmet ad egyházának, de bízunk kell Benne, meg kell aláznunk magunk Előtte, hallgatnunk kell Rá, és engednünk kell, hogy Ő vezessen. Majd Mózes által Isten ugyanazt a parancsot adta népének, mint ma maradék egyházának, eme utolsó napokban. A 15. vers kijelenti: „Akkor ezt mondta Mózesnek az Úr: Miért kiáltasz énhozzám? Szólj Izrael fiaihoz, hogy **induljanak útnak!**” Amikor Isten azt mondja, hogy induljunk útnak, akkor előre kell haladnunk.

folytatás
a 12. oldalon

A kiai törzs, a hegyek népe

1. RÉSZ

BOTA HAJNAL

Gondoltam, hogy nehéz lesz a kapaszkodás, de tudtam, hogy a kiai törzs tagjai várni fognak a hegy lábánál, és felhordják a nekik hozott dolgokat, az én hátizsákomat is, a sátramat, a hálósákokat, a műszereket, az eledelt, nekem csak magamat kell majd cipelnem. Majd csak lesz valahogy, gondoltam, ezért nem féltem a rám váró úttól.

Meglepetés! Amikor a teherautónk megállt egy bambusz-tákolmány előtt, amely a Namoru falu buszmegállója akart lenni, senki nem várt. Leraktuk a rizzsel, liszttel, kukoricaliszttel, cukorral telt zsákokat, a nagykéseket, folyékonyszappanos, olajos, mézes bödönöket s még sok egyebet. Azután következtek az én személyes dolgaim, ezeket bemenekítettük a bambuszházikóba, mert már szemerkélt az eső. Ez volt az első, esős nap. Az elmúlt éjjel csak a városban esett, ma már az egész környéken. A bennszülöttek nem jöttek le, pedig világosan tudatták velük, hogy 26-án érkezem. Lehet, hogy elnézték a dátumot, mert amúgy sincsenek igazán tisztában a napok, hetek pergésével. Tudták, hogy sok holmit hozunk nekik, de hiába, a dátumok, kijelölt napok csak zavarba hozzák őket. Ennélfogva ott álltam Yanpakar nevű kalauzommal, és nagy bajban voltunk: ő ismerte a Morocarri faluhoz vezető utat, de nem mertük magára hagyni a felhalmozott holmit. Túl nagy szükségben éltek a környékeliek ahhoz, hogy elhagyjuk:

becsületesek lesznek és nem nyúlnak semmihez. Mi csak a legfontosabbakat vihettük fel magunkkal. Ha sikerül feljutnunk a hegyre sötétedés előtt, lehet, hogy még lejönnek a férfiak a holmiért. Ki tudja, mi marad meg belőle holnapig. Nem volt mit tennünk: holmival vagy anélkül, neki kellett vágnunk az útnak. Yanpakar megkért valakit, hogy ügyeljen a zsákokra, de a kunyhónak nem volt ajtaja, zárja, nem tudtuk, mi lesz még az éjjel. Szó se róla, hogy üres kézzel mászom meg a hegyet, legalább a legszükségesebbeket magammal kellett cipelnem. Nem volt kizárt, hogy csakis ennyivel maradok, de azért derűlátó természetem elhitette velem, hogy még meglátom a lenn maradó dolgaimat is. Yanpakar igazi hegymászóként rakódott meg: hatalmas hátizsákomba belegyömöszölt néhány hálósákokat, egy sátrat és a ruháinkat, hiszen tudtuk, hogy csuromvizesen érkezünk majd meg. Az én kisebb hátizsákomba kerültek a műszereim, az öltözetből is többre becsült tisztálkodószerek, néhány elem-lámpa, fűzet, írószer, zsemlék, esőköpenyek, cukorkás zacskók és léggömbök. Ez utóbbiakat azoknak az embereknek szántuk, akiknek faluin át kellett haladnunk. Egy fehérbőrű nő nem mehet át közöttük anélkül, hogy megkínálna őket valamivel. Tudtam, hogy a cukorka nagy cikknek számít a gyerekek közt.

Yanpakar versenybe illő sebességgel vágott neki a hegyi útnak. A nagy hátizsák alól csak a fekete, izmos lá-

bak látszódtak ki, a feje pedig valahol a poggyász magasságának kétharmadánál tűnhetett el. Felszabadultan nevettem, nem féltem attól, ami rám várt, de nehezen tartottam vele a lépést. Végül megkértem, hogy szabja magát az én tempóhoz, nem a gyakorlott hegymászók vagy teherhordók lépéséhez. Húsz perc múlva csuromvizes voltam. Le is dobtam az esőköpenyt, mert úgysem ért semmit. Jobban elázott az izzadság, mint az eső. Sokszor vízfolyásokon kellett átvágnunk, ahol híre sincs hidaknak, a vízen kell átgázolni. Útitársam mezítláb volt, mint minden bennszülött, ha ilyen útra indul. A csupasz lábak alkalmazkodnak a legkönnyebben a vizes, sáros ösvényhez, hegynek fel, völgynek le. A következő napokban én is megtanultam, hogy legbiztosabb, ha mezítláb indulsz el, csak hogy az én talpam nem szokott ehhez, nem volt eléggé cserzett, és minden kövecske, ágacska az elevenbe vágott. Csupa seb lett a lábam, vissza kellett húznom hát puha és profi tornacipőmet, amivel csak annyi volt a baj, hogy állandóan sáros volt, sajnos belül is, nem csak kívül. Meg se szikkadhattak egyik kiruccanástól a másikig. Minden út vízen vezetett át – néha térdig, máskor derékig, sőt mellig ért, s ha még meg is emelkedett a szintje, jaj volt nekem.

Hamarosan kapaszkodni kezdtünk: két lépést előre, egyet vissza. A sár ragacsos és csúszós volt, mint az agyag, hol növényekbe, ágakba, hol pedig Yanpakar kezébe kellett fogóznom. Így is

Ismerjük meg adventista családjunkat...

VENEZUELA

Venezuela egyike azoknak az országoknak, amelyek a világ legnagyobb kőolajtartalékával rendelkeznek. Domborzata az Andok hófödte csúcsaitól (5000 méter) egészen az amazonászi dzsungelig és a Karib tenger napfényes partjáig váltakozik. A dél-amerikai kontinens északi részén terül el, népessége többnyire európai származású, hiszen 1823-ig spanyol gyarmat volt.

Területe több mint 900 ezer négyzetkilométer, népessége pedig közel 27 millió. Az átlagéletkor 25,5 év, vallási megosztottság szempontjából pedig 96 százalékuk katolikus, 2 százalékuk protestáns, másik 2 százalékuk pedig másféle beállítottságú.

1907-ben B. E. Cornelly rövidebb ideig Venezuelába látogatott el, hogy adventista kiadványokat árusítson, és elámult az emberek pozitív hozzáállásán. Az első misszionárius csapat 1910-be érkezett az országba. Egy évvel később sor került az első keresztségre is, ahol 11-en váltak adventistákká. A nehézségek és az üldözések ellenére a hívők továbbra is bizonyosságot tettek Isten szeretetéről úgy beszédben, mint könyvárusítás révén. Az első könyvevangélista kiképzést 1919-ben tartották. A könyvterjesztők egyszersmind egészségügyi misszionáriusok is voltak, akik nehezen megközelíthető helyekre is eljutottak, hogy a jó hírt közöljék – néha az életük árán is. Rafael Lopez 1922-ben egy ilyen utazás során megölték.

Ma több mint 200 ezer adventista él Venezuelában. 811 gyülekezetben és 476 csoportban gyűlnek össze. Évente több mint húszezer személy csatlakozik az egyházhoz. A statisztika jelentéséből megtudjuk, hogy ebben az országban 34 adventista iskola is működik 6 500 tanulóval, közülük csupán 2 000 adventista; van egy adventista kórház is Berquisimetóban, két reformétel-üzem, egyikben ezek közül száz alkalmazott dolgozik.

Az adventista egyház üzenete gyorsan terjed a sokféle eszköz révén, amelyek által az egyház igyekszik elébe menni az emberek szükségletének, de a külföldi – köztük román – misszionáriusok is sokat tesznek evégett. Az utóbbi években több román misszionárius szolgált ezen a misszióterületen.

Adrian Neagu, lelkész, Olténiai Egyházterület

sokszor megcsúsztam, elestem, aztán megint sikerült lépni egyet. Vanuatu hegyei vulkanikus hegyek, ezért nagyon göröngyösek az ösvények, esős időszakban pedig alig járhatóak a sár miatt. Márpedig az eső alig áll el néhány napra, s zuhog újra jó sokáig. Akkor éppen esős időszak volt, nem tudhattam, mikor látjuk még a napot. A hegyek ezen a felén nincsenek lejtők, csak kaptatók. Egy idő után Yanpakar, a kísérem is olyan fáradt, izzadt volt, mint én. Őt méterről is érezni lehetett sötét bőrének jellegzetes szagát. Valósággal gőzölgött! Amikor vízen haladtunk át, magasra emelte a hátizsákot, hogy ne érjen a vízbe. Én valósággal rettegettem, hogy netán a vízbe esek fényképezőgéppel, kamerával együtt. Igaz, hogy zacskóba tettem őket, s úgy a poggyászba, de így is féltettem őket. A patakok nem voltak mélyek, de annál sebesebbek, borítottak fel, s a sodrásnak nagyon ellene kellett állnom. Elértük az első falukat, ahol szegénység és nedvesség fogadott. A gyermekek a kunyhók előtt, a levelekből font tető eresze alatt üldögéltek. Amint megláttak, máris riasztották a falut, erre megjelent az idős törzsfőnök, előnkbe jött, mindenki kezét fogott velünk, körénk gyűlt a lakosság. Az aszszonyok csak faleveleket aggatnak a derekuk köré, az eső veri a csupasz, fekete bőrüket. Yanpakar elmagyarázta nekik, kik vagyunk, merre megyünk. A gyermekek sóvárogva várták, hogy kihúzzam a hátizsák zipzáráját. Általában a főnök kezébe adtam az édességet és a léggömböket is, ő osztogatta szét testvériesen. Ezek után indultunk is tovább. Morocarí falu magasan fekszik, a kiai törzs hegyének ormánál. ■

Folytatjuk

Nem tudom, milyen akadályok vannak ma előtted. Nem tudom, hogy szerinted milyen akadályokkal kell az egyháznak ma megküzdenie. Bármi lenne az, Istennek van megoldása úgy a személyes gondjainkra, mint az egyház részére, ha hirdetjük kegyelmének üzenetét.

Milyen akadályokkal küzdesz ezen a szombaton?

A kételkedések hegyével szembesültek a Biblia tekintetében? Vagy Isten Igéje szabadelvű magyarázatának tengerével? A lelki zűrzavar hadaival?

Isten biztosít arról, hogy mi szent nemzet vagyunk, különleges nép, tehát **induljatok előre!**

Gazdasági nehézségek hegyeivel küzdötök? Családi és személyes konfliktusok egész tengerével? Negatív társadalmi változások erőivel?

Isten bátorít: induljatok előre, ti vagytok az én választott népem.

Körülvesz titeket a meg nem értés hegye? A nyugtalanság tengere, zűrzavar otthon, a munkában, a gyülekezetben, a társadalomban? A lelki konfliktus és bizalmatlanság erőivel?

Isten biztat: induljatok előre, függetlenül a körülményektől, amiben vagytok. Istennél mindenre van megoldás!

Az ihletett Írás ezt mondja: „Isten gondviselése a hébereket a hegyre vezette, mint várba a tenger elől, hogy megmutassa hatalmát szabadításuk által, és nyilvánvaló módon megalázza a velük szembenálló büszkeségét. Meg tudta volna őket szabadítani sokféle módon, de ezt a módszert választotta, hogy hitüket próbára tegye és megerősítse Beléje vetett bizalmukat.”

Ez volt az a pillanat, amikor Isten látványos csodát tett, amint manapság is csodát fog tenni. 2Móz 14. fejezetének 19-20. versei beszámolnak arról, hogy a felhőoszlop, amely előttük haladt, felemelkedett, majd mögéjük vonult, hogy megvédje őket az egyiptomiaktól. Az izraeliták számára ez a tűzoszlop világító eszközzé vált, míg az egyiptomiak részére sötét fallá.

A 21. vers azt mondja, hogy Mózes kinyújtotta karját a tenger fölé, és Isten

azonnal „utat” nyitott a Vörös-tengeren. A felhő feltartóztatta az egyiptomiakat, mialatt az izraeliták hit által előre haladtak a tengeren át.

El tudjátok képzelni annak a több mint egymillió embernek az izgalmát, akik szárazon jártak a tengerben? Képzéjétek el a gyerekeket, hogy ujjongtak, amikor – mint egy akváriumban – láthatták a vízben úszó halakat!

Az ihletett Írás érzékletesen mutatja be ezt a jelenetet: „Az ebben a leckében rejlő tanulság minden időre szól. A Krisztust követők élete is sokszor tele van veszélyekkel, s ilyenkor nehéznek tűnik előttünk a köteleességteljesítés. Az ember igen hajlamos arra, hogy kikerülhetetlen romlást lásson maga előtt, és szolgaságot maga mögött. Ám Isten szava tisztán, világosan hangzik: **előre menjete!** Engedelmeskedjünk tehát ennek a parancsnak, még akkor is, ha szemünk áthatolhatatlannak látja a sötétséget, és ha lábaink körül hideg, szennyes vizet érzünk. Mert a haladá-

sunkat gátló akadályok az ingadozó, kételkedő lelkiület elől soha el nem tűnnek.”

Tehát testvéreim, nézzetek a mi hatalmas Istenünkre, aki meg tud oltalmazni titeket, bármivel kell is szembenéznetek a jövőben. Sohase veszítétek el Istenbe vetett teljes bizodalmatokat. Hallgassatok mindig az Ő parancsára: csak előre!

Miután az izraeliták teljesítették a parancsot, és elindultak a Vörös-tengeren át, az egyiptomiak követték őket. Minden Isten terve szerint volt. Istennek számodra is van egy terve. Az egyház számára is. Sohase kételkedj a nagy advent mozgalom sorsa miatt. Isten kezében van. Ő prófétikus kiképzést adott nekünk, hogy tudhassuk a nagy küzdelem kimenetelét. Istené a győzelem!

Testvéreim az advent mozgalomban! Egy izgalmas utazáson veszünk részt. Csak Istenre nézzetek szabadulásért. Isten üzenetvivője kijelenti: „Az út, amelyen Isten vezet, ha pusztaságot, tengert szel is át, de a biztonság ösvénye.”

Természetesen, biztosak lehettek abban, bárhova hívna el Isten, Sátán kísértésekkel fog támadni, hogy más irányba menjete. Valahányszor Isten azt mondja: Előre menjete!, Sátán egy lépést készített visszafelé. De barátaim, most, amikor örök otthonunk küszöbén állunk, ugyanaz az Isten, aki megparancsolta Izraelnek, hogy induljon előre, az ígélet földje felé és nem visszafelé Egyiptomba, ma arra hív, hogy előre menjete, és ne visszafelé.

Csak előre menjete, ne visszafelé!

Ne adjátok fel, amikor téves gondolkozással álltok szemben, amelyet még a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyházban is támogatnak, hogy fogadjunk el egy bizonyos imádati stílust vagy evangelizációs módszert, csak azért mert új és modern. Nagyon ébereknek kell lennünk, mindent alá kell vetnünk Isten szava tekintélyének, és össze kell hasonlítanunk azokkal a

tanácsokkal, melyekkel Isten megáldott Ellen White írásain keresztül. Ne távolodjatok el más mozgalmak, mammut-egyházak felé, amelyek lelki sikert ígérnek téves teológiára alapozva. Távolodjatok el minden nem biblikus lelki gyakorlattól vagy olyan lelki átalakulást ígérő módszertől, amely a miszticizmusban gyökerezik vagy amilyen az emergens egyházi mozgalom által népszerűsített elmélkedő és centrális imádság. Nézzetek befele a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyházba, lelkészekre, evangelistákra, bibliai tanítókra, alázatos vezetőkre, ügyosztályi igazgatókra, akik olyan módszereket és evangelizációs programokat ajánlanak, amelyek a tántoríthatatlan bibliai elveken és a nagy küzdelem témájára alapulnak!

Imádatok, zenei gyakorlatok, az egyházi istentiszteletek a Biblia útmutatása nyomán irányuljon Krisztusra. Habár szem előtt tartjuk, hogy az imádati istentiszteletek és kultúrák különböznek egymástól, ne térjete vissza a zűrzavaros pogány módszerekhez, ahol a zene és az imádat alapját az izgalom megtapasztalása képezi, és szem elöl téveszti az Isten szavára helyezett hangsúlyt. Összes imádatunknak, akár milyen összetett legyen, egy célja van: felmagasztalni Krisztust és lealacsonyítani az ént. Azokat az imádati módszereket, amelyek a teljesítményt és az ént magasztalják, fel kell cserélni egyszerű és közvetlen bibliai megközelítésre, melynek középpontjában Jézus áll. Lehetetlen minden részletre odafigyelled, de amikor a Bibliát olvasod, Isten Szentlelke segít különbséget tenned jó és rossz között.

Előre menjete, és ne visszafelé! Álljatek ki az igazságért, még ha le is szakadna az ég! Ne adjátok fel a küzdelmet a liberális vagy fanatikus teológiával szemben, amely függetleníti Isten Igéjét a bibliai igazságoktól, melyek a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház hitének támpontjai! Ne engedjete megrendíteni magatokat az „új” teológia szeszélyétől vagy bonyolult idői térképektől, melyekről azt állítjatek, hogy képesek szokatlan vagy homályos fogalmakat megmagyarázni, de amelyeknek kevés közük van teológiánkhoz! A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház történelmi, biblikus hitpontjai

szilárdak maradnak. A bibliai alap biztos lesz az idők végezetéig. Hallgassátok, mit mond nekünk a Prófétaág Lelke a *Válogatott bizonyágtételek* első kötetének 207-208. oldalán: „Melyik lesz az a befolyás, amely arra készíti az embereket, hogy titokban, de erőteljesen azon dolgozzanak a történelem eme szakaszában, hogy tönkretegyék hitünk alapjait, azt az alapot, amely munkánk elején lett lefektetve imádságos kutatás és kijelentés által? ... Mi Isten népe vagyunk, akik megtartjuk Isten parancsolatait... Minden hitehagyást gerjesztő hullám célja, hogy megerheljen minket, elhomályosítsa elménket a Biblia tanulmányozásában, főleg Krisztus mennyei szolgálatára és a menny üzenetére vonatkozóan, ahogy azt a Jelenések 14. fejezetében a három angyal közli velünk. A hetedik napi adventistákkal sokféle módon közöltek üzeneteket, hogy felcseréljék az igazságot, amelyre eleink imádság és tanulmányozás által pontról pontra jutottak el, és amelyet Isten csodatévő ereje megerősített. De a hitelveket, amelyek minket azzá tettek, akik vagyunk, meg kell őriznünk, amiképpen Jézus Krisztus közölte velünk Szent Igéjén keresztül és a Prófétaág Lelkének bizonyága által. Ő arra kér, hogy tartsuk meg határozottan hitünk alapvető elveit, amelyek vitathatatlanság tekintélyre alapoznak.”

Előre menjete, és ne visszafelé! Álljatek erősen Isten Igéje mellett, úgy ahogyan azt szó szerint olvassuk és értjük! Természetesen, mindig alázatosan el kell ismernünk, hogy korlátozott vagyunk, bukott lények, akik a Mindenható és a végtelen Isten dolgainak megtartására hívtak. Vannak dolgok Isten két nagy könyvében, a természetben és a Szentírásban, amelyet nem értünk teljesen. Különbözn tudjuk, hogy Jézus Krisztus áldozata lesz a „megváltottak tanulmányának és énekének tárgya az örökkévalóság végtelen korszakain át.” De azt, amit irgalma által közölt velünk, érthető nyelvezet által, amit nekünk el kell fogadnunk, egyszerűen azért, mert Ő mondta, nem szabad szkeptícizmussal beárnyékolni.

folytatás
a 16. oldalon

„SÁM” vagy „ZÁM”

DANIEL CHIRILEANU

Hősi pályára születtek

Két fiatal hősről van szó. Isten meghallgatta és teljesítette a gyermeket óhajtó szülők kívánságát. Így születtek ők. Még mielőtt napvilágot láttak volna, már Istennek voltak ígérve. A nevük: Sám.

Legalábbis így szólíthatták őket barátaik, vagy talán még szülei is. Mindketten különös elhivatásra születtek: ki kell szabadítaniuk atyjukfiat a szegénység, tudatlanság és irgalmatlan rabság karmaiból.

Sám 1 állandóan hangokat, parancsokat hall, úgy érzi, állandóan tennie kell valamit, felelősséget érez. A találkozás sátorából a nevét hallja, s amikor válaszol, kiderül, hogy másvalaki válaszol, nem az, Aki szólította.

Sám 2 is nyughatatlan. Valaki, egy Lélek arra felé hajtja, ahol a testvérei szenvednek a filiszteusok keze alatt, aláztnak, éhen halnak, és még Istent sem ismerik. A belső készítés cselekvésre kellett volna, hogy ösztönözze, felszabadítási terveket kellett volna szőnie. Azonban, miközben Sám 1 (Sámuel) isteni látomásokat lát, Sám 2 (Sámson) szórakozóhelyeken, lányok között legelteti a tekintetét. Sámuel ügyel, hogy nehogy kialudjon a szent hely gyertyatartójából a fény, Sámson pedig szerencsétlen rókákkal játszik és gyújtogat. Sámuel látogat, reményt és látást osztogat, Sámson találómeséket és versikéket gyárt rosszul végződő esküvőkön. Sámuelnek gondja van még

Saul elveszett szamaraira is, Sámson azonban annyira értéktelennek tartja az embereket, hogy egy elveszített fogadás miatt megöl 30 személyt, csak hogy elvehesse a ruháikat és kifizesse a bárgyú játékkal járó büntetést.

Sámson azt hiszi, hogy a szabadítás látványosságot, kihívást, sajtóértekezletet, fotózást és nagy felhajtást jelent, de Sámuel már tudja, hogy bármilyen mentési akció a saját erkölcsösségnél kezdődik, igazsággal és az emberek Istenhez térésével folytatódik. Nem csoda, hogy mialatt ő prófétaiskolákat alapít, Sámson kapukat dönt, Herkulest játszik. Egyik azt reméli, hogy az oktatás menti meg a nemzetet, a másik azt hiszi, hogy a cirkusz. Egyik a szerénységet és becsületességet választja, a másik a drámát és az ököljogot. Mindketten elhivatást kaptak, mindketten tehetségesek, példás családból származnak, magas és közös célt látnak maguk előtt. Sámuel úgy halt meg, ahogyan élt: csendben, szerényen. A nép is csendesen siratta – nagy ember halt meg, folttalan jellem tért a porba. Sámson az utolsó felvonásban is főszerepet akart játszani. A visszanyert erővel különös ünnepséget rendezett halála tiszteletére: 3000 ellenséget rántott magával a halálba. Senki nem siratta. Ki is sirathatta volna, hiszen mind odahaltak.

Megrendítő a hasonlóság közöttük és a jelenkori hősök között. Egyesek annyi jóérzéssel és szerénységgel osznak át az életen, olyan áldást hagynak

maguk után, mint a láthatatlan illat. Irgalmasságot cselekednek, szolgálnak, szenvednek, elkerülik a rivaldafényeket, és úgy távoznak, ahogyan jöttek: csendben, hírverés, fogadott fotósok jelenléte, költséges és zajos felhajtás nélkül.

Volt egy egyetemi tanárunk, olyan volt, akár egy árnyék. Nem kellett neki emelvény, nem tartott különleges előadásokat, de „enciklopédia” volt a mellékneve.

Én vagyok SÁM

Ha őszinte lennék magammal, én, a laodiceai, elismerném, hogy felismerhető bennem Sámson néhány vonása. *Úgy teszek most is, mint azelőtt! Erős leszek, mint korábban! Várjatok csak, megmutatom én!* Holott én, szegény, nem is tudom, hogy a szemeim már nincsenek meg, meg vagyok kötözve, hogy nemből udvaribolond lettem, a próféciából a pletykalapokba kerültem. *Mivel ezt mondod..., és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és a szegény és a vak és a mezítelen* (Jel 3:17).

Időközben az óriásból, misszionáriusból, prófétából, elhívottból csak a porhüvely maradt meg. Mintha valaki szaván fogta volna: ha már annyira szereted a felhajtást, nyilvánosságot, hírverést, hát legyen kedved szerint. Ha szeretsz másokat szórakoztatni, ha-

tást kelteni, tessék, jó ember, csakhogy láncsal a kezeden. Megkötözhetünk egy jó beosztással, pénzzel, egy kapcsolattal, letartóztatathatunk a talentumaidért – az a lényeg, hogy feltételekhez légy kötve és szórakoztató, népszerű, látványos munkát végezz. A jegyeknek mind el kell kelniük!

S a szereid? Mire jók azok neked? Felolvassuk mi neked a leveleket, jelentéseket, lapokat, címeiket és üzeneteket. Tele vannak a postaládáid elismeréssel.

Az emberek nem számítanak többé. Te magad vagy az esemény. És minél gyengébben látsz, annál nagyobb a szórakozás. Nem látod többé a szenvedést, a malomkövek zajától nem halod a kiáltást, a sóhajt, az imát, s ez így a legjobb. A hősök ne érezzenek, ne lássák a bálványimádást, az Isten utáni éhséget, szomjúságot. A hősök játékszereket rántanak elő a zsebükből, néha vitákat szítanak ezekkel, vagy égve a színtérre dobják őket, fitogtatják a teológiai tudásukat, zörgetik az oklevelüket, kidöntik a hitetlenek kapuit, számárállcsonttal (értsd: számárszájjal) ezreket hallgattatnak el. Nem a megváltottak, hanem a legyőzöttek száma a fontos. Nem számít, ha ragaszkodnak vagy újonnan csatlakoznak az igazsághoz, fő, hogy meghódoltatták őket.

Jaj az első Sámnak

Az adott feltételek között sajnálom az első Sámot (Sámuel). Ő még azt hiszi, hogy Isten szólítja őt az egyház hangján. És most is igent mond. Az ő esze szerint a missziómunka még

mindig az üdvösséggel, nem a legyőzéssel (vagy meggyőzéssel) kapcsolatos. Sámuel hiszi, hogy elérkezne az üdvösség, ha felébredne a nép erkölcsi érzéke, ha látásokat látnának végre. Még mindig arra vágyik, hogy látó, ne bíró legyen. Őt nem a trón vonzza, hanem a szolgálat. Nem adat ki nyomtatványokat, nem mutogatja magát a képernyőn, nem készített riportot, nem filmezteti az evangelizálásait, nem fényképezkedik. Még mindig nagyra tartja a tanulmányozást és az oktatást. Az ő szemében az elkallódott „szamaraknak” is van értékük,

és megmentésükre indul. Első Sám még becsületben tartja az olajos szelencét. Jaj, jaj, jaj!

Temetésére nem jön el a divízió, unió vagy legalább egyházközség képviselője. A diakónusok temetik el. Nem írtak nekrológot, nem olvastak verset. A fűvészenekar fesztiválon volt éppen, harci riadót fújt.

„Kicsinyes” sors

Leélted a gyermekkorodat Isten szolgálatában, holott szórakozóhelyekre járhattál volna. Bízta a jóérzésben és a tapintatosságban egész életedben. Átveszi a helyedet egy királlyá vált senkifia. Soha senkit le nem győztél, csak láttál helyettük. Azt beszélték rólad, hogy te mindig csak látnok voltál, jó vezető vagy igazgató (vagyis bíró) soha. A nyugdíjba vonulásodat csak úgy futólag említi meg valaki mások élettörténetének fényében.

Kicsinyes, boszszantóan kicsinyes!

És mégis, felülmúlhatatlanul diadalmas. Felbecsülhetetlenül értékes megérteni, hogy éppen erre hívott el Isten, és ennek megfelelően élni.

Az olyan emberek, mint a mi „enciklopédiánk” vagy az első Sám még ezt a cikket sem tartják valaminek. Mi azonban sóvárgunk az ilyenek után, akik mindig névtelenek és csendesek maradnak, de áldást hordoznak. Még él a nemzetük. Szeretnél közéjük tartozni? ■

Ne menjetek visszafelé, hogy tévesen értelmezzétek a Teremtés könyvének első 11 fejezetét vagy a Szentírás más fejezeteit, mint allegorikus vagy szimbolikus leírásokat! Egyházunk, úgy, ahogy mi ezen a héten megerősítettük, tanítja és hiszi a Biblia teremtésről szóló beszámolóját, mely hat szó szerinti, egymást követő, 24 órás napról beszél. A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház sohasem fogja megváltoztatni álláspontját vagy hitét ebben az alapvető hitelvben. Ha Isten nem hat szó szerinti nap alatt teremtette a világot, és nem áldotta meg a szombat napját, akkor miért imádjuk ma Őt ezen a hetedik nap szombatján, mint hetedik napot ünneplő adventisták? E hitelv téves magyarázata vagy értelmezése Isten szavának tagadását jelenti, ugyanakkor az advent mozgalom, mint Isten maradék egyháza céljának tagadását is, mint amely arra hivatott, hogy hirdesse a hármas angyali üzenetet a Szentlélek erejével. Ne térjete vissza az ateista vagy teista evolúció elméletéhez! Haladjatok előre a prófétikus megértésben, hogy a teremtés az Isten, a Teremtő és Megváltó iránti hűség által, a szombatnak, mint a hét hetedik napjának megtartása által bizonyítható. Ti mint a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház tagjai, kérjétek számon a vezetőktől, lelkészekről, helyi gyülekezetektől, nevelőktől, intézményektől és adminisztratív szervezetektől hitünk legmagasabb szintű elveit, amelyek a Szentírás szó szerinti megértésén alapulnak. Használjátok az erre a célra szánt különleges forrásokat, mint például a Bibliakutató Intézet új kiadványát, amely segít abban, hogy helyesen értsük a Szentírást.

Újból a *Válogatott bizonyágtételekből* (Selected Messages) idézek (1. kötet, 170. oldal).

„Figyelmeseznek kell lennünk, hogy ne értelmezzük félre az Írásokat. Isten Igéjének tiszta tanítását nem kell „agyonlelkiesíteni”, hogy a valóság elvesszen a szemünk elől. Ne erőltessétek a bibliai frázisok értelmezését, hogy kihozzátok belőle valami különöset a

képzelet kielégítésére. Értsétek az Írásokat úgy, ahogy írva vannak.”

Áldom az Urat, hogy Nancy és én kegyes szülőktől kaptunk nevelést. Egyikünk otthonában sem hallottunk egyetlen helytelen szót a Bibliáról vagy a Profétaság Lelkéről. Arra neveltek, hogy féljük az Urat és tiszteljük az Ő szavát.

Néhány héttel ezelőtt, egy utazás alkalmával elveszítettem a kijegyzett Bibliámat. Habár nagyon értékeltem és bánt, hogy nincs itt ma nálam, áldom az Urat, hogy nem vesztettem el Istennek Igéjét. Ti sem vesztettétek el Istennek Igéjét. Kezetekben van, akár nyomtatott formában, telefonon, iPod-on vagy más elektronikus gépezeten. Ne gondoljuk, hogy a szabadság, amivel rendelkezünk – olvashatjuk és magyarázhatjuk Istennek Igéjét – valami természetes, magától értetődő dolog. Ellen G. White az 1909-es Generálkonferencián, utolsó nyilvános megjelenésekor szomorúan beszélt a Bibliáról. Beszéde után elhagyta a színteret, aztán visszatért egy nagy Bibliát tartva és reszkető kezekkel rámutatott, majd így szólt az összegyűlt testvérekhez: „Testvérek és testvérnők, ajánlom ezt a könyvet”. Ma, kedves testvérek és testvérnők a Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyházban, szilárdan kell állnunk a Szentírára épített alapon. Mint Istennek népe, a „Könyv népe” is vagyunk. Olvassuk a Bibliát, tanítsuk a Bibliát, prédikáljuk a Bibliát a fentről jövő teljes erővel!

Előre menjetek, és ne visszafelé! Engedjétek, hogy a szent iratok magyarázzák önmagukat. Egyházunk már rég használja az Írások értelmezésének történelmi-biblikus módszerét, lehetővé téve, hogy a Biblia saját magát értelmezze verset verssel, gondolatot gondolattal összevetve. Mégis az egyik legártalmasabb támadás a Biblia ellen azok részéről jön, akik hisznek a Biblia történelmi-kritikai magyarázatában. Ez a „magas kritikának” nem biblikus látásmódja halálos ellensége teológiánknak és küldetésünknek. Felülhelyezi a kutatót vagy egyént az Írások világos megértésén, és nem teszi számára lehetővé, hogy eldöntse, mit tartson igazságnak a kritikus források és hagyomány alapján. Tartsátok távol magatokat az ilyen típusú magyaráza-

toktól, amelyek arra készítik az embereket, hogy kételkedjenek Istenben és az Ő szavában. A *Válogatott bizonyágtételek* (SM) éppen ezt a témát tárgyalja: „Amikor az emberek korlátolt megítélésük alapján szükségesnek látják elbírálni, mi az, ami ihletett a Bibliában, és mi nem, átveszik Jézus helyét egy jobb út keresésében, mint amelyen Ő vezet... Bárcsak egyetlen elme vagy kéz se irányulna a Biblia bírálatára... Kapaszkodjatok bele Bibliátok üzenetébe, ahogyan írva van abban, és szüntek meg kételkedni érvényességében. Hallgassatok az Igére, és senki sem fog elveszni közületek.”

Menjete előre, ne visszafelé! Fogadjátok el a Profétaság Lelkét, mint az adventista egyháznak adott legnagyobb ajándékot, nemcsak a múltban, hanem, ami még fontosabb, a jövőben is. Míg a Biblia, megítélésünk szerint, az igazság legfelső és végső mércéje, a Profétaság Lelke érthető és ihletett tanácsot ad, hogy segítsen a bibliai igazság alkalmazásában. A menny által rendelt kalauz az egyház kiképzésére, hogy küldetését elvégezze. A Szentírás biztos teológiai magyarázata. A Profétaság Lelkét olvasni, hinni, alkalmazni és népszerűsíteni kell. Ne „botként” használjuk, amivel fejbe ütjük az embereket, hanem úgy tekintsünk rá és úgy használjuk, mint csodálatos áldást Isten egyházának útbaigazítására a Föld történelmének utolsó napjaiban. Meggyőződésem, hogy nincs semmi antik vagy archaikus a Profétaság Lelkével kapcsolatban. Ez mára és holnapra szól, egészen Krisztus visszajöveteléig.

Induljatok előre!

Isten maradék egyházának tagjai, az Úr ezt mondja, ahogy közeledünk az idők befejezéséhez: „Induljatok előre!”. Induljatok előre az Ő felmagasztalására. Krisztus és Isten kegyelmének hirdetésére! Induljatok előre a hármas angyali üzenet bemutatására! Induljatok el reformért és ébredésért esedezve! Menjete előre, és kövessétek a Bibliát úgy, amint írva van! Induljatok el a Profétaság Lelkének olvasásában és tanácsainak meghallgatásában! Haladjatok előre a megváltás jó hírének és Jézus Krisztus közeli megjelenésének hirdetésében!

Isten kegyelme vezeti az embereket, mindenhol a világon, hogy „menjenek előre!” Folyamatosan ki kell tűznünk a nyilvános evangelizáció plakátját. Isten kegyelmének hirdetése és a hármassági üzenet mindenhol megváltoztatja az embereket. A Szentlélek dolgozik azok szívében, akik meghallják ezt az értékes adventüzenetet rajtatok keresztül és missziós bizonyásgátételek által – Isten kegyelmének hirdetésével. A missziómunka életünk részévé kell váljék minden területen, úgy ahogy azt sok helyen tették, például a kiterjedt Dél-Amerikai Divízióban, ahol az evangelizáció egyszerűen egy életmód.

A másik példát az Euro-Ázsiai Divízió nyújtja számunkra. Néhány évvel ezelőtt Vasili rendőrtiszt volt a Moldovai Köztársaságban. Meggyőződött a bibliai igazságról, az értékes adventüzenetről, és arra vágyott, hogy megkeresztelkedessen, mint adventista. Amikor beszámolt családjának új hitéről, apja és anyja azt mondták neki, hogy kitagadják, a testvére, hogy többé már nem fogja testvérenek tartani, felesége Galina, hogy elváljék tőle, a rend-

őrparancsnok, hogy nem fogja megadni neki a szabad szombatot.

Vasili imában küzdött Istennel, és arra kérte, hogy adjon neki egy azonnali választ az imájára a Biblia egyszerű kinyitásával egy bibliaszövegen keresztül. Mi mást tehetett volna? Kinyitotta Bibliáját, és Isten kegyelme folytán szemei Máté 10:35-38. verseire pillantottak, ahol Jézus azt magyarázza, hogy családunk tagjai ellenségeinkké válhatnak, ha pedig apádat és anyádat jobban szereted Krisztusnál, nem vagy méltó Hozzá. Vasili úgy érezte, engedelmeskednie kell Jézus parancsának, hogy vegye fel keresztjét és kövesse Őt. Megköszönte Istennek, és szilárd döntést hozott. Elment a gyülekezetbe és megkeresztelkedett. Amikor közölte feleségével a döntését, az tájékoztatta, hogy már előkészítette a váláshoz szükséges iratokat. Vasili nyugodt hangnemben elmondta neki, hogy szereti. Arra gondolva, hogy férje szülei is támogatni fogják érzéseit, Galina elkísérte őt, hogy értesítse a családot a kereszttség híreről. De meglepetésére, Vasili szülei és testvére kifogás nélkül fogadták döntését.

Vasili azután elment a rendőrpáncsnokhoz, és benyújtotta lemondását, azzal a magyarázattal, hogy megkeresztelkedett. A tiszt megkérdezte: „Micsoda?! Vegyél ki egy hét szabadságot, hogy átgondold a dolgokat.” Egy hét után Vasili visszatért és újra beadta a kérvényt. Ahelyett, hogy elfogadta volna a felmondást, a főnöke előreléptette Vasilit, hogy ne legyen gondja a szombat miatt.

Ezalatt Galinának, a feleségének nagyon súlyos munkahelyi gondjai támadtak, ahol mint pénztáros dolgozott. A napi összegben hiány volt az elszámolásakor, és a vállalat kifizetette vele. Kétségbeesésében kérte Vasilit, hogy imádkozzon érte, Vasili pedig felajánlotta, hogy együtt is imádkozzanak ezért a nehézségért. Másnap Galina észrevette a könyvelési hibát, ami a pénzhányt okozta. Vasili kérte, hogy adja át szívét Istennek, mert felelt az imádságra, de ő visszautasította.

folytatás
a 31. oldalon

Omega általános iskola

AHOL A FÖLD TALÁLKOZIK A MENNYEL!

DR. LEONARD AZAMFIREI, AZ OMEGA ALAPÍTVÁNY ELNÖKE

Köszönöm Uram, hogy ma is vigyáztál reám! Köszönöm, hogy vannak szüleim akik nagyon szeretnek, köszönöm a fiútestvéremet, aki segített elrendezni a könyveimet, és kérlek küldd el a te angyalaidat, hogy mindenkit őrizzenek ma éjjel! Ámen!”

Egyszerű, szívből jövő szavak ezek, s a kislány, Johanna, nem tudja, hogy apja és anyja kissé meglepődve figyelik őt a küszöbről. Ők nem nagyon értik, mit jelent imádkozni, soha nem is imádkoztak senkiért, de arra sem gondoltak, hogy valaki más imádkozhat értük!

Johanna a vásárhelyi Omega iskolába jár. Hozzá hasonlóan sok más gyerek (több, mint 180) második otthonának tekinti az iskolát. Akár a magyar vagy román óvodai csoportok tagjai, akár az elemi vagy gimnáziumi osztály tanulói, vagy éppenséggel az ősszel megnyíló Természettudományi Líceumba készülő feliratkozók, valamennyien egy családkhoz tartoznak.

A szavak különbözhetnek ugyan a gyermekek ajkán, de a lényeg egy: ebben a második otthonban növekedsz, fejlődés, alakulsz és – talán tudnod nélkül – másokat is formálsz. Éppen ez az Omega Általános Iskola szemlélete és

küldetése: megnyílni a környezet felé, kibújni a megkövesedett kagylóhéjból. Figyelemre méltó történelemmel és hagyománnyal büszkélkedhetünk, hasznos és messzemenő ismereteket gyűjtöttünk. Olyan egyházat képviselünk, amelynek szerepét egyre komolyabban veszi a társadalom, a szavunkat meghallgatják és figyelembe veszik. Oktatási szempontból is felfigyeltek ránk, mert másak vagyunk.

A gyerekek nagyon komolyan veszik a gyerekort és a játékot, s mi, különféle felelőségeket hordozó felnőttek, nehéz dolog elé vagyunk állítva: be kell állnunk a játékba! A játékszereket elő kell venni, a teret elő kell készíteni, a kártyákat az asztalra kell rakni. Szélesre kell nyitnunk a kapukat, hogy az emberek megismerhessenek, még hozzá olyannak, amilyenek vagyunk, nem amilyenek ők képzelnek. Mi szabjuk meg a játékszabályokat, de az öröm és elégtétel elsősorban azoké, akik részt vesznek benne. Nekünk, szabályhozóknak, háttérben kell maradnunk, de van Valaki, aki könyvelést vezet az erőfeszítéseinkről.

A mai társadalomban életfontosságú az információ. Ma már a mobiltelefonról olvassuk a Bibliát, egyenes adásban nézzük a műholdról közvetített

prédikációkat, új közlési módszereket fedezünk fel, új szavakat találunk ki, nevetünk a távolságnak. Ilyen feltételek mellett terhes lenne a múltban maradni, s ha mi néha mégis lemaradunk, Johanna és társai nem késlekednek a figyelemzetetéssel.

A történelem (és a vallástörténelem is) bizonyítja, hogy egy gyülekezet amúgy jószándékkal történő beskatulyázása mindig az illető csoport kárára vált. Érvek vannak mellette is, ellene is, de nekünk az iskola fogalma mindenképpen kerekasztalt juttat eszünkbe, s mivel közös cél áll előttünk, ennél az asztalnál mindenkinek van hely.

Az Omega Iskola az első olyan romániai adventista iskola, amelyet az Oktatási Minisztérium államilag elismert. Ennek a megvalósításnak a háta mögött misziószellemű, nem csupán karrierszellemű tanári kar

és egy hatékony közigazgatási testület közös erőfeszítése húzódik meg. Ez utóbbi csoport nyitott a jelen valóságokra és elvárásokra, de tekintetét előre és felfelé irányítja! Ott áll a mi Istenünk, aki szeretettel néz le tanulókra és tanítókra egyaránt, és immár nyolc éve gondját viseli az intézménynek.

A közhasználatban levő javak a legmagasabb elvárásoknak is megfelelnek. A tantermek tágasak, tiszták és világosak, a bútorzat kényelmes, saját imateremmel, laboratóriumokkal (informatika, kémia, fizika, biológia), zene- és sportteremmel, tágas udvarral,

sportpályával, játszótérrel és ebédlővel rendelkezünk. Ezek mind jó közérzetet biztosítanak a gyerekeknek. A tanulók és tanárok közötti kapcsolat szereteten, kölcsönös tiszteleten, becsületességen és elvhűségen nyugszik. Szeretjük a gyerekeket, és ezt éreztetjük is velük. Az iskolában tapasztalt ragaszkodás és oltalmazás ugyanezt váltja ki belőlük is mások iránt, hiszen egy keresztény iskolának ez a fő hivatása.

Az Omega Iskola nem csupán oktatási intézményt vagy egyházat jelent, hanem lelkiállapotot is! Egy nagy családnak adtunk itt helyet, s ebben a

családban mindenki megtalálja a maga helyét, mindenki hozzájárul saját várásával a közösség azonosságának kialakításához. Hisszük, hogy diákjaink értéke, alkalmazottaink felkészültsége, valamint a közös munka szépsége emeli a vásárhelyi közoktatás és a helyi adventizmus színvonalát, egyediségét. Ezen felül az iskola, amennyire csak erejéből telik, igyekszik megváltoztatni a világot. Néha sikerül is!

Előre tekintünk, a jövőbe, és továbbra is olyan helynek szeretnénk tudni az Omega Iskolát, ahol a tanulók a gyerekek, a tanárok pedig a szülők. ■

A házasodás kora

ROMULUS CHELBEGEAN

Tételezzük fel, hogy olyan fiatalnak vagy a szülője, aki az „egyházban” nőtt fel, és elérte a házasodás korát. Az eddig kapott világosság fényében úgy véled, hogy anyaként vagy apaként teljes mértékben eleget tettél kötelességednek az adott körülmények között. A mostani bűnös világban a gyereknevelést kísérő összes nehézség ellenére – a Biblia és a társadalom szempontjából – jogosan lehetsz büszke arra, amivé gyermeked vált. Akár lány, akár fiú (Isten éltesse!), csillagos tízest érdemlő fiatal, minden szempontból helytálló, és érett úgy biológiailag, mint értelmileg, érzelmileg és erkölcsi-lelki téren.

Mi a következő lépés? A házasság. Bár egyszerűnek tarthatnánk, a „bűn megsokasodása...” és a kulturális sokszínűség miatt nem éppen így van. A dilemma megoldását a vallás és a kultúra közti kapcsolat megértése adja, vagy az eszmei válasz megtalálása erre a kérdésre: A Biblia mely tanításai egyetemesek, örökérvényűek, transzkulturálisak, tehát erkölcsileg mérvadóak, és melyek a csupán helyre korlátozottak, ideiglenes érvényűek, kultúrához kötődőek, tehát viszonylagosak, eligazító célúak és szabadon választhatóak? Ha te mint szülő nem teljesíted – idejében! – ezt a rendkívül nehéz kötelességet, vagyis nem tanúsítasz érett lelki ítélőképességet, magától értetődően a házasság előtt álló fiadra vagy lányodra hárul e feladat.

Apropó! Honnan tudod, ha gyermeked elérte a házasodás korát? A Bibliából vagy a román, magyar, olasz, spanyol, amerikai kultúrából? Közel se vicces a helyzet. A kérdés nagyon is helyénvaló. Ha azt mondd, hogy a Bibliából, megkérdem, hány évesen házasodtak kedvenc szereplőid, amire azt válaszolod, hogy harminc éves koruk után (lásd József – 1Móz 41:46). Én azzal érvelek, hogy abban az időben az emberek sokkal többet éltek, és a házasságnak a biológiai érettségen túlról való elodázása mindig is bajokat okozott a tisztaság megőrzésében úgy a lányoknál, mint a fiúknál (lásd Dína – 1Móz 34, vagy Rúben – 1Móz 49:4). Bebizonyíthatom, hogy Mária alig került ki a serdülőkorból, amikor Jézus anyjává vált. Mondhatod, hogy a mi korunkban a serdülőkor nem jelent érettséget, és a bibliai kor földművelő társadalmában az ifjaknak nem volt szükségük túl sok nevelésre ahhoz, hogy megalapozzák családjuk létfenntartását

Teljesen egyetértek ezzel, de megkérdem, ha a nevelés, az anyagi függetlenség és a szakmai elindulás csak a fiúkra vonatkozik-e, vagy a lányokra is. Rá fogsz ébredni arra, hogy kortárs világunk világosan elhatárolta a férfiak mércéjét a nőkétől úgy a házasság előtti nemi kapcsolatok, a neveléshez való hozzáférés, karrier és a tiszteletre méltó társadalmi státusz tekintetében; emiatt megreked a beszélgetésünk a nők és férfiak egyenlőségénél a megváltás

szempontjából, az egyházban való szolgálathoz, a házassági társakapcsolathoz, az anyagi függetlenséghez, társadalmi pozíciókhoz, stb.

Ezen a ponton, miután többször is szóba kerültek anyáink, nővéreink, húgunk, feleségünk és lányaink, mindketten azt fogjuk jónak találni, hogy a házasság Szerzőjét kérdezzük meg. Így megnyílik a szemünk, és visszatérünk a Szentírás világos tanításához (1Móz 2:24), amely elvi nyilatkozat a bűnös és a törzsi tagozódás előtt, tehát transzkulturális, és a házasság korát nem az idő, hanem a kapcsolat szempontjából méri. A házasságra kész jelelt gyakran elhanyagolt, ám klasszikus meghatározása az egyén holisztikus (minden területre kiterjedő) fejlődésének kiteljesedését tartja szem előtt. Egyszerűbben szólva, Mózes azt akarja hangsúlyozni, hogy a teremtésből adódóan a házasodásra alkalmas kor bibliai vizsgálja az, ha az egyén a fizikai érettséget gondolkodásbeli, anyagi és érzelmi függetlenség megszerzésére fordítja.

Következésképpen, a Szentírás erkölcsi elveinek függvényében egy érett keresztény, bármelyik kultúrában is nőtt volna fel, akkor van felkészülve a házasságra, amikor önként felismeri és vállalja teremtésének célját: *hogy szerezze az embereket akkor is, amikor úgy tűnik, hogy Isten elhagyta őket.* (Philip Yancey, *Reaching for the Invisible God*, HarperCollins / Zondervan).

A többi – kultúra. ■

„Jer által...” Szerbiába, és „légy segítségül nekünk!”

(Apostolok cselekedetei 16:9)

Az interjút MEMETE PAVEL készítette

Pavel Memete: Bold testvér, mi a véleményed a Krisztus egyházában szolgáló presbiterek munkájáról?

Marius Bold: Szerintem leginkább kihívásnak tekinthető a hit általi életre. A szolgálatnak nem csupán a helyi gyülekezetre kell szorítkoznia, hanem keresni kell a kifelé nyíló alkalmakat is. Nem csak az egyház tagjaiért kell fáradoznunk, hanem Isten azon gyermekiért is, akik még nincsenek az akolban. Engem az igazságot még nem ismerő emberekkel végzett munka lelkesít és ösztönöz leginkább. Az is igaz, hogy nehéz lenne jó munkát végezni – főleg a határokon túl – támogatás, segédcsapat nélkül.

PM: Mit jelent számodra a “külmisszió”?

MB: A Prófétság Lelkében olvashatunk Jézus munkamódszeréről: bevegült az emberek közé, közelükbe férközött, meghallgatta a panaszaikat. Ez a leghatékonyabb módszer, s ezt úgy hazánkban, mint külföldön is megfigyeltem. Amikor a lelkükhöz férközöl, az emberek megnyílnak. Ha látják, hogy érdekelnek téged a szükségük, gondjaik, ha igyekszel segíteni rajtuk, megnyered a bizalmukat. Megbarát-

koztunk velük, utána pedig munkatársainkká választottuk őket.

PM: Mikor és hol vállaltad el a külmisszióba való csatlakozást?

MB: Az első ilyen jellegű tevékenységet 2008 februárjában kezdtem el. Tíz napot töltöttem a szerbiai Torakban, majd augusztusban az ugyancsak szerb, Suteska nevű faluban szolgáltam, idén pedig újabb tíz napot voltam Torakban. Rájöttem, hogy folyamatos, kitartó munkára van szükség, ha meg akarom tartani az új barátokkal kötött kapcsolatot.

PM: Mit tudhatunk meg a két település lakóinak érdeklődéséről?

MB: Torak-ban elég sokan beszélnek a román nyelvet, Suteskában pedig a lakosság fele román ajkú. Mindkét falu „fehér zónának” számít, mert nincsenek adventisták a környéken. Az első két alkalommal a helybeli művelődési házban tartottuk az evangelizációt, és az emberek elfogadták a meghívókat, eljöttek kíváncsiságból. Jőmagam elmentem egy vásárba, és személyesen hívtam meg a járókelőket. Alakult egy kis csoport, amelynek tagjai különleges és lankadatlan érdeklődést tanúsítottak. Felajánlottam, hogy imádkozunk

azokért, akik kérik, és vége-hossza nem volt az igénylők sorának. A két sorozat („Krisztus és a megváltási terv”, „Krisztus és a Jelenések könyve”) felkeltette a hallgatók érdeklődését.

PM: Voltak örömeid, elégtételeid a szerbiai külmisszió során?

MB: Azt hiszem, nincs nagyobb öröm, mint látni, hogy az emberek megnyitják szívüket a Szentléleknek, átadják életüket Jézusnak, és megkezesztelkednek. 2008-ban ketten keresztteltek meg Torakban, egy év múlva pedig még egy. Ők hárman az úttörők azon a vidéken. Torakban még van öt érdeklődő, és kérjük az Urat, hogy érlelje meg bennük is a döntést. Egy másik örömem az, hogy idén már a saját imaházunkban tartottuk az evangelizációt. Isten csodát művelt, és van imatermünk. A másik faluban, Suteskában egyelőre négy barátkozóról tudunk, és óhajtjuk, hogy Isten dolgozzon a szívükben. Mindenért, amit megvalósíthattunk, Istené legyen a dicséret! ■

Marius Bold 45 éves, és 18 éve presbíter a Temes megyei Gătaia helység adventista gyülekezetében.

A vegetáriánus diéta fedezi-e az egészséges szervezet szükségleteit?

DR. DINU CONSTANTIN

Gyakran felvetődik a kérdés: a vegetáriánus diéta fedezi-e az egészséges szervezet szükségleteit? Hát a növésben levő gyerek szükségleteit?

Az alábbiakban néhány, a vegetáriánus étrend szemszögéből megvizsgált tápanyagot ismertetünk.

Fehérjék

A vegetáriánus étrendhez kötődő leggyakoribb kérdések egyike a növényi fehérjék megfelelő mennyiségével és minőségével kapcsolatos. Erre vonatkozóan az egyetlen megfigyelt jelenség az, hogy a vegetáriánusoknál az alacsony energiabevitel károsan befolyásolja a fehérjeháztartást. Továbbá, mivelhogy a növényi eredetű fehérjék emészthetősége kisebb, a vegánok fehérjeszükséglete nagyobb lehet, mint a nem vegetáriánusoké.

Két olyan aminosav¹ ismeretes, ami különlegesen lényeges a vegetáriánus étrendben: a **lizin** a gabonafélék, a **metionin** a hüvelyesek fehérjéjének limitáló aminosava. A lizin jelentős mennyiségben megtalálható a vázizmok fehérjeiben, így tudja pótolni a lizin-

1. Az aminosavak a fehérjék alkotóelemei. Ezek közül egyeseket (az esszenciális aminosavakat) a szervezet képtelen előállítani, hiányuk betegséghez vezet.

szegény aminosavkeveréket. A szója és más hüvelyesek metioninban szegények. A szójafehérje izolátum azonban a tejéhez hasonló minőségű fehérje, és elég metionint tartalmaz ahhoz, hogy a rosszul táplált gyermekek feltáplálásánál, a lábadozási szakaszban ezt használják. Megelőzősként azonban a legjobb megoldás a csecsemők számára készült szója alapú tejporok metioninpótlása.

Mivel a növények többségének fehérjeje egyik vagy másik esszenciális aminosavban szegény, a fehérjekiégés a legjobb megoldás ahhoz, hogy az összes esszenciális aminosavat biztosítsuk. Ismert, hogy a gabonafélék és hüvelyesek együtt fogyasztása mind a 9 (gyermekeknek 10) esszenciális aminosavat megfelelő arányban biztosítja. Felmerült az a kérdés, hogy ennek az úgynevezett fehérje komplettálásnak egyazon étkezésen belül kell-e megvalósulnia? Megállapították, hogy a kisgyermekeknek a komplettálás kevésbé hatékony, ha a komplettáló fehérjét 6 óránál nagyobb késéssel adják. A gyermekek viszont ennél valamivel gyakrabban étkeznek, és a kísérleti állatok tápjaitól eltérően ételükből egyetlen aminosav sem hiányzik teljesen. A következtetés tehát az volt, hogy a növényi táplálékok egy napon belüli kombinálása úgy a nitrogénraktárak képzéséhez,

mint a folyamatos felhasználáshoz elegendő aminosavat biztosít.

A növényi fehérjék természetes állapotukban az állati fehérjénél kevésbé emészthetőek. Mindazonáltal a szójafehérje izolátum megfelelő feldolgozás után ugyan olyan jól emészthető, mint a tojás. A többféle módon elkészített sokféle táplálék a növényi fehérjékből is biztosítja a megfelelő aminosavszükségletet.

Igaz, hogy a vegetáriánusoknál kisebb a fehérjebevitel, mint a húsevőknél, viszont tanulmányok kimutatták, hogy az ajánlott fehérjebevitelt (ami az összenergia bevitel 10-15%-a) megvalósítják. A jelenlegi kutatási eredmények azt mutatják, hogy a kisebb állati fehérjebevitel jótékonyan hat, csökkenti a vizelettel távozó kalcium mennyiségét, és lassítja a vesebetegségek előhaladását. Ezen kívül a növényi fehérjeforrások fogyasztása kisebb össz zsír-, telített zsír és koleszterin bevitelt, ugyanakkor nagyobb szénhidrát- és rostbevitelt eredményez.

Végezetül: étrendi korlátozások esetén (az energiabevitel vagy egyes táplálékok fogyasztásának korlátozásakor) nagyobb figyelmet kell szentelnünk a megfelelő fehérjebevitel megvalósítására, különösen a várandós nők, csecsemők és kisgyerekek, valamint idősek esetében. ■

Folytatjuk

Itt az ideje

IOAN MOHORA

Olyan időt élünk, amelyben a gondok és körülmények összetettsége, nehézségi foka és globalizációja magasfokú felkészültséget követel a megoldások keresőitől. Ha sikeresek akarunk lenni, szinte mindegyik, lehetséges területen szakképzettségre van szükségünk.

A Romániai Támogató és Kezdeményező Egyesületet (ASI – Asociația pentru Suport și Inițiativă din România) együttműködésre kész, keresztény szakemberek alkotják, akik közös célt tűztek ki maguk elé: oktatási, evangelizációs, orvosi, társadalmi stb. tervek támogatnak. Visszatekintve a megvalósításokra, nem kerülheti el figyelmünket a ménesi és a Podiș-i egészségközpont, a vásárhelyi *Omega* iskola, a bukaresti *Mihai Ionescu* iskola, a *Sola Scriptura* levelezőiskola, és sok más kezdeményezés, tervezet, amely szaktanácsadásban és jelentős anyagi támogatásban részesült az ASI részéről.

Miért hangsúlyozzuk a szakképzettséget? Azért, mert a mai, bonyolult rendszerekben való kiigazodáshoz felkészült személyek hatékony tanácsára van szükségünk – olyan megoldásokra, amelyeket aligha tudnánk mi magunk

megtalálni, és kisebb költséggel is járnak, mintha mi keresnénk őket.

Az ókori Egyiptom híres volt bőséges mezőgazdasági termeléséről, de néha elkerülhetetlenné vált az éhínség. A *L'Egipt ancienne* dolgozat szerzője a következő, ókori szöveget idézi 1963-ban megjelent művének 115. oldalán: „Amikor elkezdődött a hosszú éhínség Egyiptomban, búzát adtam az embereknek”. Nem nehéz kitalálni, hogy Józsefről van szó, a fiatal héber férfiről, aki nem csak erkölcsi tisztaságával, hanem kiváló szervezői képességével is kitűnt. József alkalmazta elsőként azt a „begyűjtési és elraktározási” tervet, amelynek alapján a jó termésű évek terméktöbbletét összegyűjtötték és megtartották a szárazság idejére. Ma már világszerte alkalmazzák ezt a programot: ki ne hallott volna az „állami tartalékokról”?

Hozzáértés és szaktudás kell a úgy a sikerhez, de a kívánt eredmények eléréséhez vezető, helyes tervek lefektetéséhez is. A Biblia is említésre méltóan találta azokat a személyeket, akik különleges gyakorlati hozzáértéssel rendelkeztek, mint például Bésalél, a találkozás sátorának főmestere (lásd 2Móz 31:3). Jeremiás próféta is megem-

líti azokat a férfiakat, akik – gyakorlatiasságuknak köszönhetően – a próféták és papok mellett kaptak helyet, feladtuk pedig az volt, hogy életképes, megvalósítható tervek és sikerhozó megoldásokat eszeljenek ki.

Az ASI – amely alatt ez alkalommal az illető szervezet alapítóit, jelenlegi és jövőbeni tagjait értjük –, az evangelizációs munkát helyezte tevékenysége középpontjába, s hisszük, hogy ez a szolgálat munkahelyek létesítése és egészségközpontok, iskolák fenntartása formájában is megvalósítható.

Olyan programokra van szükségünk, amelyek a jelen igazság lényegét tükrözik, vagyis az Úr Jézus közeli eljövételét, lehetőleg, el kell jutnunk mindenkihez, aki sóvárogja ezt a hírt. Ha ilyen célú tervek szeretnétek megvalósítani, az ASI készségesen áll rendelkezésetekre.

Soha nem tapasztalt szükségét látjuk a terveknek és elképzeléseknek Isten művében, és az ASI szeretné segíteni és támogatni azokat, akik szívügyükké tették, hogy a jóhírt eljuttassák a megközelíthetetlennek tűnő helyekre is, hogy mindazoknak, akik hallják ezt, alkalmuk legyen Istenhez térni. ■

Presbiter és orvos

INTERJÚ ANDRONE EMIL ORVOSSAL,
A MAROSÚJVÁRI GYÜLEKEZET PRESBITERÉVEL

Az interjút készítette: ȘTEFAN TOMOIAGĂ

1. Ismerkedjünk meg. Mondjon néhány szót önmagáról. Mióta presbiter?

1976 októberében kerültem a marosújívári városi kórházhoz. A városban nem volt adventista gyülekezet, csupán 3-4 adventista, aki az enyedi gyülekezethez tartozott. 1978-1979 táján még ideköltözött néhány család különböző helyekről, és meglett a szükséges létszám ahhoz, hogy Niculescu Eduard testvér gyülekezetet alapíthasson itt. 1985-ben Aldea Traian lelkész segítségével megvásároltunk egy házat, amelyből kialakítottuk a jelenlegi gyülekezetet. Ebben az időszakban választottak meg presbiterré.

2. Nehéz volt a kommunista időszak. Ön vezető volt. Mit érzett akkor, amikor közölték, hogy a gyülekezetet lerombolják?

Amint az várható volt, következtek a fenyegetések, megszorítások, perek, lebontási döntések, de mintha örültünk volna mindezeknek a tapasztalatoknak és Isten munkamódszerének. Hiszen az Ő egyháza volt akkor és most is, az Ő ügye volt, és érdekes volt látni, milyen megoldásokat talál. A legkomolyabb határozatok többször is figyelmzettettek, hogy ürítsük ki az épületet mindentől, és mentjük, ami menthető. Másfelől viszont megbízható emberek is hozták a híreket, és nyugtatgattak azzal, hogy „Legyen nyugodt, doktor úr, mert egy ilyen épületet nem lehet lebontani”. És így is lett. A vezetőségnek

küldött jelentés így hangzott: „Nincsenek gépeink egy efféle kazamata lebontásához!”

És folytatódott az építkezés ugyanolyan fenyegetések, tiltások ellenére, viszont láthattuk azt, hogyan oldja meg Isten az emberileg nagyon ijesztő dolgokat.

3. Meséljen el a gyülekezet közelében átélt örömeiből egyet.

Egy alkalommal, amikor a megyei pártgyűlés folyt, a főtitkár magához hívatott, hogy magyarázattal szolgáljak. Péntek volt és nem mentem el, mert két nap múlva, vasárnap kellett öntenünk a betont, és el is végeztük ezt a munkát. A következő héten ismét hívatott, de ezúttal az egészségügyi igazgatóságon keresztül. Főnököm nagyon megijedt, és kétségbeesett abbéli merészségem miatt, hogy nem jelentem meg a megyei tanácsnál. Legyen nyugodt, főnök – mondtam neki –, elvégre ő is ember! A főtitkár dühös volt. Mondtam neki, hogy nem engem kellett volna hívjon, hiszen lelkészünk is van. – Azonnal hívják ide! – A folyosón van...

Miután alapos fejmosásban részesített „a tervek módosítása és be nem tartása” miatt, egy óra múlva így köszönt el: – Elvtárs, máskor, ha hív a főtitkár, azonnal jöjj!

Lehet, hogy így kellett volna tenni, de soha többé nem hívott. Körülbelül két év múlva ő jött utánam, hogy felbontsa a munkaszerződésemet a szombat miatt, de akkor sem járt sikerrel.

4. Az elmúlt időszakban melyik bibliai vezető példáját tartotta szem előtt?

Talán túloznék, ha azt mondanám, hogy hasonlítok valamelyik bibliai személyre és vezetőre, de a bibliai tapasztalatok irányítottak bennünket. Nem felejtettem el azt a bátorítást, amit édesanyám küldött születésnapomra 1984-ben egy képeslapon, és ami pontosan egy olyan napon érkezett, amely sokkalta nehezebb volt a többtől. „Légy erős és bátor...” (5Móz 31:6). Lehet, hogy túl sok lenne kapcsolatot teremtenem e bibliai vezetővel, de fontos tanács volt abban, hogy ki is lehetne példaképem...

5. Hogyan nyert új erőt, amikor fáradtnak érezte magát?

A fáradtság legtöbbször munkahelyi kihívások nyomán lép fel, éjjel-nappal, amikor a kórházban helyt kell állni és kevés az orvos egy bizonyos területen, és amikor gyakorta sürgősen hívnak be a kórházba; nem egyszer a szószékről kellett lemennem. De mindig megértésre találtam a gyülekezetben és a családban, ahol szerettem (feleségem és a lányaim) még egy munkás kezét jelentettek. Köszönöm Istennek ezt a segítséget.

A presbiter életében a misszió felelősségének gondolata lefoglaltságot és még komolyabb kapcsolatot feltételez Istennel és az Igével, amelyet táplálékul kell mások elé helyezni. A szakmám, a hivatásom pedig még jobban elősegítette szolgálatunkat. ■

Gyerekkórus a Generálkonferencián

CARMEN STOICA,
a „Flori și Stele” gyerekkórus vezetője

A Generálkonferencia zenei bizottsága a bukaresti Noul Grant adventista gyülekezethez tartozó „Flori și Stele” gyerekkórust is kiválasztotta, hogy szolgáljon az 59. ülészak alkalmain, 2010. június 17-e és július 3-a között, a Georgia állambeli Atlantában.

Ebben az időszakban a kórus június 29-én fellépett a Georgia World Congress Centerhez tartozó Dome Auditoriumban; 30-án egy kiskoncertet tartott ugyanabban a komplexumban, a Thomas Murphey Ballroom Theatre teremben, július 2-án pedig egy újabb kiskoncertet tartott az Exhibit Hall Adventist Mission standjánál és egy élőkoncertet a Hope Channel számára a már említett komplexumban.

A gyerekkórus az ülészak keretein kívül a következő helyeken lépett még fel: az észak-atlantai román gyülekezetben (természetes környezetben); az észak-atlantai angol adventista gyülekezetben; a Philadelphia és Elim nevű atlantai pünkösdista román gyülekezetekben, valamint az ugyancsak atlan-

tai román baptista Gwinnett gyülekezetben.

A Generálkonferencia ülészakának végeztével a kórus Chicagóba utazott, ahol koncertet tartott a román nyelvű és az angol Addison gyülekezetekben, fellépett két chicagói öregotthonban és az Emanuel, Philadelphia és Elim román pünkösdista gyülekezetekben.

Az Egyesült Államokbeli tartózkodásunk mindannyiunk számára különleges tapasztalat volt, a kórus kiválasztásától kezdve a vízum, a repülőjegyek megszerzésén át, a családoknál való elszállásolásunk Atlantában és Chicagóban, mindennapos mikrobuszos utazásaink a kiszállások helyszíneire, a változatos és otthonos ízekkel naponta készített ételek, és még sok mindent sorolhatnánk, de kérjük Istent, hogy jutalmazza meg mindazokat, akik hozzájárultak, hogy ez a turné a legjobb körülmények között történjék.

Köszönjük Istennek a lehetőséget, hogy énekeinkkel bemutathattuk szeretetünket mindazoknak, akik hallgattak bennünket. ■

Az erőszak megelőzésének a napja

2001. szeptember 26-án a Generálkonferencia megszavazta, hogy az egyház különleges napjait kibővíti az erőszak megelőzésének napjával. Augusztus 4. szombatját jelölték ki az erőszak megelőzésének napjává (Romániában ez a 2. szombat).

A Női Misszió Osztálya együttműködik az egyház többi osztályával, például a családi, az egészség és mértékletesség, gyerek-, ifjúsági, nevelési osztályokkal és a lelkészosztállyal, hogy előkészítse a szükséges forrásanyagot az erőszak megelőzésével kapcsolatos programhoz. Habár nagyon sokak számára ez a téma kényelmetlen, egyre nyilvánvalóbb, hogy az erőszak eltorzítja Krisztus testét, szenvedést okoz az áldozatnak, az elkövetőnek és az egyháznak egyaránt.

Az erőszak megelőzésének napja alkalmat nyújt a gyülekezeteknek megvitatni ezeket a gondokat nevelés céljából, egyszersmind értésére adják az áldozatoknak, hogy az egyház foglalkozik az őket ért sérülésekkel.

A gyülekezetek női osztályvezetőinek úgy kellene előkészíteniük e nap programját, hogy azt a gyülekezet éves programja magában foglalja. Működjétek együtt a lelkésszel, közöljétek vele e nap programjával kapcsolatos elképzeléseiteket.

Az erőszak megelőzésének napja „lépés a jó irányba”, mondta Karen Flowers, a Generálkonferencia családi osztályának társigazgatója. Ez az ügyosztály már létrehozott számos forrásanyagot, amelyek értéke érezhetővé válik a gyülekezetekben aszerint, ahogyan hasznosítják őket.

FONTOS:

Mivel az áldozatoknak sürgős segítségre van szükségük, akkor, amikor a kihasználás jelei mutatkoznak, az ezt észrevételező személyek forduljanak a hatóságokhoz vagy az illetékes intézményekhez, hogy az ügyet kivizsgálják és védelmet biztosítsanak. Az ilyenkor sürgős közbeavatkozás szükségére való

tekintettel – emberi védelemről van szó – ne tekintsük elveink és a Biblia tanítása áthágásának a feljelentést, mert az ilyen ügyeket az egyháznak nem kell előbb kivizsgálnia, mielőtt a polgári hatóság beavatkozna.

Telefonosan az alábbi szervekhez folyamodhatunk:

- Rendőrség: 112
- Gyerekvédelem, Sürgősségi szolgálat a gyerekvédelemért (Direcția Protecția Copilului, Serviciul Intervenției de Urgență în Protecția Copilului): telefon – 0800 800 660
- A Gyerek Védelméért és Jogaiért Nemzeti Hatóság (Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului): telefon – 0800 8200 200.

Önkéntesek az ADRA építőtelepein

Tevékenysége folytán az utóbbi időben az ADRA egyre több kellemes meglepetést szerez. A dél-erdélyi terület lelkészeinek egy csapata (Abrudan Costel, Amota Loránt, Barabás Adorján, Creța Marius, Istrate Adrian, Marie Nicu, Vlad Bogdan, Cristea Eduard és Cristescu Lucian) a fogarasi Șerb Gheorghe mester irányítása alatt megszervezte „a Mărgineni-i támadás” nevű tevékenységet.

Egy idős adventista hölgy házat az áradat romba döntötte, és az önkéntesek egyesítették erejüket, elkezdtek egy új ház építését. Így mutatták be az evangélium tanításának gyakorlati oldalát. „A bajban levők iránti együttérzés és a kézzel fogható segítség nyújtása gyűjtött minket egybe” jelentette ki Lucian Cristescu, a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöke, aki maga is jelen volt az építkezésnél.

Az Istenben bízó idős hölgy örömkönnnyekkel nyugtázta a szorgos munkások odaadását. Reménykedhetik immár abban, hogy a tél beállta előtt háza lesz.

Fáradtságos készülődés után, az Észak-Erdélyi Egyházterületből származó magyar ajkú fiatalok csoportja elutazott Dorohoiba, hogy szétosszák

az árvízkárosultak számára gyűjtött adományokat, és reményt nyújtsanak azoknak, akiktől a víz mindent elragadott. A lelkes csapat ezután Milișăuți-on (Suceava megye) állomásozott, ahol segített egy idős néninek: alapot kellett öntenia házában egy államilag támogatott program keretében.

„Bár önkéntes csapatunkat nagyon fiatal személyek képezik, reméljük, hogy Isten erőt ad befejezi az erre a hétre tervezett munkát, és bízunk abban, hogy példánk ösztönözní fog több fiatal is” – jelentette ki Illyés Márton, a csoport vezetője.

„A korom nem gátolt meg abban, hogy az ADRA csapatában dolgozzam” jelentette ki örömmel Radulescu Manole, egy prahovai származású, 78 éves önkéntes. A munka szaporán megy, reményt nyújtva a károsultaknak: lesz, hol meghúzódni a télen.

Odaadásukkal, valamint idejük és forrásaik felhasználásával az árvízkárosultak megsegítése érdekében, a különböző helységekben dolgozó önkéntesek felkeltették a szomszédok és a helyi hatóságok figyelmét. „Különleges alkalom volt arra, hogy bebizonyítsuk: élő evangéliumban hiszünk. A károsultak részéről kapott hálát nem lehet elmesélni, csak átélni”, újságolta egy önkéntes.

A „Reménység a vizek fölött” projektet az ADRA indítványozta, amely folytatja az árvízkárosultak házaik újraépítését. Akik csatlakozni szeretnének, részletekről a 021 2525117-es telefonszámon vagy a www.adra.ro honlapon érdeklődhetnek.

Az ADRÁ-t felszólították, hagyja el Szomáliát

Az ADRA egyike annak a három szervezetnek, amelyet egy harcos csoport felszólított a térség elhagyására.

Harakat al-Shabaab al-Mujahideen azt nyilatkozta, hogy az ADRA, a World Vision és a Diakonia nem működhetnek az ország területén, mert ezek a szervezetek a humanitárius tevékenységek ürügye alatt hittérítő csoportokként működnek. Az ADRA ta-

gada, hogy a humanitárius tevékenységekkel más hitre akarná téríteni az embereket, és azt is közzétette, hogy a szervezet távozása a zónából több mint 180 ezer embert érintene hátrányosan. Az ADRA a kutak kiépítésén, illetve azok javításán, a megélhetési eszközök biztosításán és az oktatás elérhetővé tételén fáradozik. A World Vision egyik szóvivője elmondta: meglepetésszerűen érkezett a tevékenységek beszüntetésére vonatkozó parancs. Ők is elismerik a semlegesség fontosságát azért, hogy segíthessenek a szükségben levőkön, jelentette az Associated Press.

Al-Shabaab elismerte az Al-Qaidához való csatlakozását, valamint felelősségét a múlt hónapban történt ugandai robbantásokért, amelyek 76 személy életét oltották ki. A fent említett harcos csoport uralma alatt található Szomália legjelentősebb része, és hangoztatja az Sharia iszlám törvényt.

Mint nemzetközi humanitárius szervezet, az ADRA azonosul a Nemzetközi Vöröskereszt valamint a Vörös Félhold és más szükséghelyzetekben fellépő segélyszervezetek működési szabályzataival. Ezek a szabályok meghatározzák, hogy „a segílyt fajtól, hitől vagy nemzetiségtől függetlenül kell nyújtani”, és hogy a segélyszervezetek „tisztelőben fogják tartani a helyi kultúrát és hagyományokat.”

Az ADRA azt nyilatkozta, hogy továbbra is felelősséget érez Szomália

lakosai iránt és szolgálni próbál, amilyen mértékben a körülmények megengedik.

Az ADRA több mint 120 országban nyújt segítséget, és 1992-től Szomáliában is tevékenykedik. Az ottani tevékenysége kifejezetten a sürgősségi helyzetekre, a különböző ágazatok fejlesztésére – mint pl. víz, csatornarendszerek, élelmiszerbiztonság, nevelés, egészségügy, infrastruktúra, intézmények képességének a megalapozása, mezőgazdasági támogatás – és a gazdasági fejlesztésre összpontosított. Csak 2008-ban több mint 650 ezer szomáliai élvezhette az ADRA humanitárius tevékenységek révén nyújtott támogatását az ország északi, központi és déli részében.

Fordította Csabai Gyula

Újabb lépés az Alzheimer-kór felfedezésében

A Hetedik Napot Ünneplő Adventista Egyház legjobb orvosi iskolájának kutatói felfedezték azt a módszert, amiről remélik, hogy segít felismerni az Alzheimer-kór minél korábban kezelhető stádiumát.

Az idegtudományok kutatói felfedezték a biomarkerek egy útvonalát: olyan, vérben levő fehérjékét, amelyek sűrűségükkel jelzik egy betegség jelenlétét vagy súlyosságát a szervezetben. Ez a tény segíthet e szörnyű, agykárosító betegség korai felismerésében.

A kutatócsoport tagjai: Claudius Mueller, akkoriban a Loma Linda Egyetem orvosi tanszékének magiszteri végzőse; Kirsch Wolff, a Loma Linda Egyetem orvosi tanszékének biokémia- és idegsebész professzora; Lance Liotta, a George Mason Egyetem élettudományok professzora; Matthew Scharag, a Loma Linda Egyetem magiszteri végzőse.

Mueller, a George Mason Egyetem tanára kijelentette, hogy a csoport lelakódást keresett a vérben. Azok a károsodások, melyeket az Alzheimer kór okoz az agyban, nyomot hagynak már a kezdeti szakaszokban is, fűzte hozzá Kirsch.

„Az agy gyulladása reakciót vált ki – jelentette ki Kirsch. A vérszövetek szétesnek, és a szervezet felemészti őket. Ez fokozza az enzimtermelést, amely még jobban felbontja a vért. Az enzimek belekerülnek a vérbe. Emellé járulnak az egyéb károsodások is.”

Az Alzheimer-kór végül tönkreteszi az agy idegsejtjeit és az agyszöveteket. Azok a betegek, akiknél a kór előrehaladott stádiumban van, elveszítik kommunikáló képességüket, emlékezetüket és az önellátás képességét. „A biomarkerek felfedezése az Alzheimer kezdetleges stádiumában nagyon fontos, mert ez az az egyetlen stádium, amelyben a betegség kezelhető” – jelentette ki Liotta. Ez a tanulmány reményt ad azoknak, akiket veszélyeztet e betegség.

H I R D E T É S

Az ADRA önkénteseket keres

Az országunkat elárasztó esőzések után, miután a károkat felmérték, a romániai ADRA harmadszor is szeretne segítségre sietni az árvízkárosultaknak: megrongált vagy teljesen összedőlő házak helyreállítása vagy újraképzése által.

E cél megvalósítása végett az ADRA-nak szüksége van mesteremberekből (kőművesek, ácsok) és segédmunkásokból álló önkéntes munkacsapatokra, akik segíteni tudnak a megrongálódott házak javításában.

Akik csapatot szeretnének szervezni és bekapcsolódnának ebbe a munkába, kérjük, hívjanak az alábbi számon: 021-25 25 117, vagy írjanak a következő e-mail címre: office@adra.ro.

Az önkéntesek azonnal elkezdhetik a segítségnyújtást a következő településeken: Călinești-en (Suceava megye), a polgármesteri hivatal által elkezdett házaknál, Dorohoiban (Botoșani megye) egyedülálló idős emberek megrongált házainak javításánál, hogy nyugodtan várhassák a telet.

Aki teheti, bútorokkal és háztartási felszerelésekkel is segíthet.

Ezt az oldalt az olvasók kéréseinek szántuk. Levelezési rovatunkban lapunk munkatársai fognak válaszolni a beküldött kérdésekre. Arra kérünk mindenkit, hogy illedelmes, helyénvaló kérdéseket tegyenek fel, amelyek bibliakutatásukat és lelki töprengéseiket tükrözzék. Legyenek általános érdeklődésre igényt tartó kérdések, nem támadó vagy kicsinyeskedő megjegyzések. Fenntartjuk a döntés jogát arra, hogy nyilvánosan vagy csak magánlevélben válaszoljunk a feltett kérdésekre. Megteszünk mindent annak érdekében, hogy az igényeknek eleget tegyünk. Ha ez mégse lehetséges időnként, kérjük a szíves megértést. E kezdeményezésnek az a célja, hogy közel kerüljünk olvasóinkhoz, és választ nyújtsunk tépelődéseikre. A kérdéseket a következő e-mailcímre kérjük eljuttatni: curierul@adventist.ro vagy postacím: *Curierul Adventist*, str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38–38A, Voluntari – 077190, jud. Ilfov. Köszönjük az együttműködést!

Kérdések a Biblia ihletettségéről (I)

INTERJÚ FLORIN LĂIU TEOLÓGIATANÁRRAL

Az interjút készítette: Virgil Peicu

VP: Azt hallottam, hogy számos előadást tartott a Biblia „értelmes olvasásáról”, és ez a fajta olvasás a Szentírás ihletettségének új megvilágítását is tartalmazza. Miről van szó?

FL: Szívesen elmondom, és köszönöm a kérdést. Igen, valóban tartottam néhány rövid előadást a Biblia tanulmányozásáról és értelmezéséről. Mivel szent könyvről van szó, amelynek üzenetei néha elérhetetlen mélységűek és magasságúak, s meghaladják képeségünket, hajlamosak vagyunk pusztán a szívünkkel olvasni. Ezért sokszor a saját szívünk gondolatait olvassuk belőle. Miután észleltem egy felelősségteljesebb és valóságra törekvő magatartás szükségét a Biblia iránt a hívek soraiban, elhatároztam, hogy napfényre hozom azokat a titkokat, amelyeket felfedeztem, és ily módon segítem a kevésbé tapasztaltakat a Biblia értelmesebb olvasásához szükséges ismeretek elsajátításában.

A jó érzéshez tartozó szabályok külföldi alkalmazásai mellett –, amelyek arra köteleznek, hogy a szöveg eredetére (fordítás, másolás, szerkesztés) vonatkozó kérdéseket is támasszunk – és a szöveg saját irodalmi, kulturális-történelmi és teológiai környezetében levő jelentősége mellett szokásom beszélni a prófétai ihletettség teológiájáról, amelyet bibliai példákkal szemléltetek.

Ez viszont nem újkeletű téma az egyházban. Előttünk is voltak Istennek emberei, akik biblikusan és helyesen értették a Biblia ihletettségét. Ellen White 1886 és 1901 között feltárta ezeket a „titkokat”, az egyház pedig 1919-beli Bibliakonferencián kezdett el beszélni e témáról. Sajnos, a vitán részt vevők egy része nem jó szemmel nézett A. G. Daniells elnökre és W. Prescott tanárra, a legtöbben pedig nem is tudtak az Ellen White által már évtizedekkel korábban adott bizonyosságról. Emiatt e konferencia megbeszéléseit tartalmazó gyorsírást jelentéseket nem is tették közzé akkoriban. A Generálkonferencia levéltárában helyezték el, ahonnan 1975-ben kerültek napfényre.

VP: Nyomatásban is megjelentek ezek az információk?

FL: Igen, megjelentek, de nem közvetlenül a felfedezésük után. Előbb egy nem hivatalos lapban (*Spectrum*, May 1979) közölték, de manapság már olvashatóak a GK hivatalos honlapján is (www.adventistarchives.org), és más honlapokon.¹ A konferencia ténylegesen foglalkozott Ellen White ihletettségének és tekintélyének kérdésével, de elhangzottak olyan kijelentések is,

1. Lásd: <http://atissue.sdanet.org/master.com/texis/master/search/?q=1919&cs=SS>

amelyek a Biblia ihletettségére vonatkoztak. Ezek a késések, valamint a hívek gondolkodásának óvása (nehogy valaki megcsússzon) választ ad arra, miért nem népszerűek, sőt egyenesen nem kívánatosak napjainkban ezek az információk.

VP: Nem gondolja mégis, hogy veszélyes játék ez, amely előmozdíthatja az Isten szavába vetett bizalom megrendülését?

FL: Igaz, hogy veszélyes, de nem játék, hanem nagyon is komoly dolog és szükséges gyakorlat azok számára, akik tanulmányozzák az Írást. Minden igazság tartalmaz veszélyeket is az elfogadó magatartásának függvényében, mint például az elvetett mag példázatában. A kés is veszélyes, mégis nélkülözhetetlen a konyhában. Nem tudunk elvégezni mindent a fogainkkal vagy a kanállal.

Saját és mások tapasztalata alapján azt vallom, hogy a tudatlanság ezen a téren sokkal veszélyesebb; a prófétai ihletettséggel és gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos információk azonban növelték bizalmamat Isten beszédében. Sokan azok közül, akiket megrögzött tantételt sajátítottak el a Biblia szavainak teljes ihletettségéről, majdnem vagy teljesen hitetlenekké váltak, amikor felső fokú tanulmányaik során valós bibliai nehézségekbe ütköztek.

VP: Hallottam, amikor kijelentette, hogy a Zsolt 121:6 versében a *Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel a hold nem ihletett gondolat, hanem népies elképzelés, tévhit*. Hasonlóan vélekedett a Zsolt 24:2 versével kapcsolatban is, hogy Isten nem tengerekre alapította földet, és nem folyókon erősítette meg. Azt is állította, hogy Pál tévedett a Gal 3:17-ben levő kronológia és a szentek szentje bútorzatának, valamint a Zsid 9:4-ben említett frigidáda tartalmának tekintetében.

FL: Jól értették, tettem hasonló kijelentéseket, és nem ezek voltak ilyen téren az egyedüliek. Lehetne vizsgálni más biblia eseteket is, ahol bizonyos másodlagos kijelentések elfogadhatatlanok. A telehold nem okoz epilepsiát vagy más pszichopátiákat, ahogy az ókori emberek hitték, és ahogy napjainkban is tanítja a néphagyomány és az asztrológia: nem válunk holdkórosokká, még akkor sem, ha több bibliai szerző hitte, hogy az epilepsiások vagy megszállottak félkegyelműek voltak, azaz holdszúrást kaptak (Mt 4:24, 17:15).

A héber bibliában a föld (érec) nem a bolygónkra utal, amelynek valóságá-

ról csupán évszázada tud az emberiség, hanem a szárazföldre, a kontinensre, a „földkorongra”. Tudva azt, hogy kezdetben csak a végtelen óceán létezett és Isten vezette el a szárazat *földnek* (amint Péter írja 2Pt 3:5 versében: ...és föld, mely vízből és víz által állott elő az Isten szavára), világos, hogy az ókori zsidók a földet lapos területnek képzelték el, amely alatt ott bugyognak a tengerek, folyamok és a nagy mélység forrásai (1Móz 7:11, 8:2); ezt a földet *tehomnak* nevezték, azaz éppen úgy, ahogy a Biblia nevezi az ósöceánt és az összes tengert.

A szerzők kijelentése itt nem ihletett információ a talajvízről vagy a földalatti vizek más formáiról, hanem a képzelet következtetése, spekuláció. Például Mózes, amikor megemlítette a különféle létformákat, amelyek művészi ábrázolásának imádata tilos, azt állította, hogy ezek „az égen, alatt a földön, vagy a föld alatt, a vizekben vannak” (2Móz 20:4). Isten megtiltotta az ábrázolt lények pogány kultuszát, attól függetlenül, hogy fentiek vagy lentiek, valóság vagy képzeletbeliek. A hallgatók nyelvezetéhez igazodott, amint Jézus is tette azt a gazdag ember és a szegény Lázár (Lk

16:14-31) példázatában: szemléltetésként farizeusi példát használt.

A fentebb említett bibliai kijelentések elfogadhatók mint irodalmi díszítések, de nem mint irodalmi valóságok. Némelyek csupán hézagpótlók, és mellőzhetőek lennének, mások pontatlan, de mégis fontos adatokat tartalmaznak, és ezek nem teszik semmissé a szerző érvelését. Ezek az emberi tökéletlenségek inkább a szerzőkről adnak kinyilatkoztatást, hogynem Istenről.

VP: Köszönjük az üzenetet. Remélem, hogy figyelmesebben fogjuk olvasni a Szentírást. Egyetértek azzal, hogy inkább az isteni üzeneteire, azok gyakorlati céljára kell összpontosítanunk. Legközelebb folytatni fogjuk párbeszédünket.

FL: Szívesen teszem, abban bízva, hogy olvasóink is fogékonyak lesznek. Mindenesetre nehéz azonnal elfogadni az ilyenfajta kijelentéseket. Nekem sem volt könnyű, ezért szeretnék segíteni másoknak is. Külön áldást mondanék azokra, akik óvatosságból vagy lelkiismereti okokból nem sietnek elfogadni érveléseimet. Találkozunk legközelebb! ■

Törvényszerűségek

Levél az Olvasóknak

Furcsa kettősség jellemzi általában az embert: szereti az újat, és ragaszkodik a megszokotthoz. Szeret bejárni új tájakat, de örül a hazaérkezésnek; szereti a megszokott kuckóját, és füttyörszve érkezik haza a munkából az ismert négy fal közé. Szívesen megkóstol ismeretlen nevű ételeket, idegen népek nemzeti eledelét, de „itthon sokkal jobb ízű énnekem a fekete, mint máshol a fehér” kenyér. Bármennyire is élvezetes újabb barátokat toborozni, az ismert arcok is csak olyanok, mint a régészeti leletek: minél régebbiek, annál értékesebbek.

Így vagyunk sokszor egy-egy szokással vagy éppenséggel ruhával is: szeretnénk valami változatosabbat, jobbat – de nehéz megválni a korábbtól. A koldus kérőn nyújtja ki kezét, remélve, hogy belepottyan néhány pénzdarab, de ne próbáld lecserélni öltözékét, mert csak a rongyaiban érzi jól magát. Jobb élet reményében – vagy kényszerűségből – sokan elvándorolnak más országba, s miközben új honpolgárságot igényelnek, nem mondanak le a korábbiról sem. Kettős állampolgárok.

Időnként azonban választani kell: vagy régi, vagy új. A kettő nem egyeztethető össze. Nem szolgálhatsz két úrnak, nem élhatsz egyszerre két helyen, nem indulhatsz ugyanabban az időben két irányba, mint ahogy a folyónak ugyanabban a vízében se mártózhatsz meg kétszer.

Magam is elindulok egy új irányba, mert így döntöttem. Ezután is lesznek még döntések, és naponta különféle választásokkal szembesülünk. Hogy mennyi ideig tart az utunk, csak Isten tudja. De hogy milyen irányba akarunk menni – ezt mi szabjuk meg. Akár jobbra, akár balra haladunk, visszük magunkkal a vállalt felelősséget. Ami jó és elvszerű, ha kettős is, érdemes vinni. Ha viszont nem így lenne, akkor gondold át: a mennyben is ismerik a kettősséget. Aki most kegyelmes Istened, egyszer majd Bírád lehet.

Keresd azt, hogy Királyod maradjon; mert kettős honpolgárság odafent nem lehetséges. Találkozunk!

Kovács Judit

Valaki, aki megért...

ALINA BADEA

Akos vidáman lépegetett az állatbolt felé. Nagyon szeretett volna egy kiskutyát, egy cicát vagy egy másik kis állatot, amelyre vigyázzon és a barátja legyen. A napokban észrevett egy feliratot a kirakatban: *Eladó kiskutyák*. Most pedig örömmel lépett be a boltba.

– Jó napot, uram. Elnézést, mennyibe kerül egy kiskutyá?

– Szervusz, kislány. Úgy 300 és 1 000 lej között van az árak.

Ákos kivett néhány bankjegyet a zsebéből, kerekén 25 lejt.

– Láthatnám őket?

Az eladó jókedvűen elmosolyogta magát, rövidet füttyentett, és a résre nyitott ajtóban rögtön megjelent a kutyamama, nyomában öt kis puffanccsal, ide-oda ingadozva rövid lábacskaikon. Volt egy hatodik is, de lemaradt a testvérkéitől, és úgy tűnt, egyáltalán nem siet. Ákos azonnal észrevette, és megkérdezte a boltost:

– Miért sántít?

– No, ez Buksi, rövidebb az egyik lába. Szegényke, egész életében sántikálni fog.

– Őt akarom! – jelentette ki a kislány csillogó szemekkel.

– Hát..., őt ingyen neked adom.

– Nem, nem kérem ingyen! – dadogta izgatottan Ákos. Fizetek. Ő szintén 300, nemde? Odaadom az összes pénzemet, és a következő időszakban minden héten hozok 5-5 lejt, míg kifizetem.

– Biztos vagy abban, hogy Buksit akarod? – csodálkozott az ember. Nézd, itt van Cuki is, milyen aranyos, és Pat-

ti a vicces kis foltjával az orrán, Dönci pedig irtóra eleven! Tudjad, hogy Buksi sohasem fog tudni úgy szaladni, mint a többi...

Ákos viszont egyetlen mozdulattal félbeszakította. Enyhén lehajolt, kissé megemelte a nadrágszárát, és az eladó most láthatta a fémprotézist, amely a fiú lábát tartotta.

– Én meg tudom őt érteni. Én sem szaladhatok, mint a többi gyerek. Bal esetet szenvedtem gyerekkoromban. Tudja... ennek a kiskutyának szüksége van valakire, aki megérti őt.

– Mennyire örülnék, ha mindegyik kiskutyá számára találnék valakit, aki annyira szeresse, amennyire te fogod szeretni Buksit!

Azt mondják, hogy a boldogsághoz kevésbé számít ki és milyen vagy. A lényeg az, hogy legyen valaki, aki értékkel, szeret és megért.

Megtörténik-e néha veled is, hogy úgy érzed, más vagy mint a többi, és ők nem értenek meg? Nem azért, mert feltétlenül lenne egy hibád, hanem talán azért, mert olyan képességeid vannak, amelyek megkülönböztetnek a többi gyerektől. Például, kinevethettek téged amiatt, hogy nem akartál másolni a dolgozatíráson, vagy nem hazudtál, hogy egy rossz tettet elrejtés. Talán azért nevetnek, mert nem tudsz táncolni, habár zongorázol és jó a ritmusérzéked; esetleg gúnyolódtak, mert nem nézed a Harry Potter-filmeket.

Ne feledd el valamit! Ha némelyek nem is értenek meg – akár az osztály-

társak, akár a családtagjaid –, van valaki, aki úgy szeret téged, ahogy vagy, sőt nagyra értékeli téged. Tudod, hogy az Úr Jézusról van szó.

Sose beszélj be magadnak, hogy a Világegyetem Királyának nincs ideje rád, mert ennél fontosabbakra vigyáz, és ne hidd, hogy túl elfoglalt a gondjaid-bajaid meghallgatásához és megértéséhez; Ő mindenható, és megért téged minden apró dologban is.

Ákos állította, hogy megérti Buksit, mivel hasonlítanak. Az Úr Jézus is megért téged, mivel irántad való szeretetében kicsinnyé lett. Elhagyta az Atyát és az angyalokat, gyerekként jött a földre, hogy te biztos lehess abban: ismeri a kicsinység és meg nem értés érzését. Ő is elesett, és lehorzsolta a térdét, tudja, milyen az, ha sajog a lábad vagy megszúr egy tövis, sőt mi több, ha szeg meg a kezvedbe! Őt is kinevették a gyerekek és nagyobb testvérei, mert nem akarta játszani az ő játékaikat, nem mondott csúnyát, hanem imádkozott és zsoltárokat énekelt.

Minden bajodat és fájdalmadat megérti, és mindig nagyon közel van hozzád: alig egy suttogva elmondott ima távolságára. Bármikor nehézséged vagy örömed van, amit a többiek nem értenek meg, mondd el Neki. És hallgasd meg szívedben a választ. Hallgasd figyelemmel. Lehet, Ő is megkér valamire. Meglehet, azt mondja, hogy örülne, ha jobban hasonlítanál Hozzá, vagyis te is értsd meg a többieket, s mutasd ki ezt a szép vonást megértésed és szereteted által. ■

Később Galina édesanyja rákos lett, Vasili és Galina meglátogatták és imádkoztak érte, majd Isten közbelépésére meggyógyult. Galina szíve meglágyult, és megkeresztelkedett. Nagyon boldog vagyok, ha arra gondolok, hogy Vasili Garasciuc most a Moldovai Unió pénztárosa, és Isten kegyelme folytán Vasili és Galina most itt vannak közöttünk. Áldjuk az Urat kegyelmének megváltó erejéért.

Testvérek és testvérnők, hirdessük Isten kegyelmét és a hármass angyali üzenetet, a Szentlélek ereje által. Egy szép és színes egyház vagyunk, ugyanakkor egyek Krisztusban és ebben az értékes biblikus üzenetben. Egy nemzetközi család vagyunk a földgömb minden tájáról összegyűlve, hirdetve Isten kegyelmét, miközben előre megyünk a Szentlélek és fundamentális bibliai hitünk által egyesülve.

Milyen értékes üzenetet kell közvetítenie ennek az advent mozgalomnak

az utolsó napokban: az első, második, harmadik angyal üzenetét, és hívni kell az embereket Isten igazi bibliai imádatra.

Milyen Teremtő! Megváltó! Nagy Főpap! Ügyvéd! Barát! Milyen Isten!

Jézus hamarosan eljön! Nemsokára meglátjuk keleten a kis fekete felhőt, akkorát, mint egy fél tenyér. Egyre nagyobb és egyre ragyogóbb lesz. Az egész menny részt vesz a történelem eme utolsó eseményén. Csodálatos módon mindenki meg fogja látni Őt ugyanabban a pillanatban. Az angyalok milliói között lesz az, Akit vártunk; nem az alázas és megöletett Bárány, nem a Főpap, hanem a Királyok Királya és Uraknak Ura, Jézus Krisztus, Megváltónk. Feltekintünk és kiáltani fogjuk: „Ez a mi Istenünk, akit mi vártunk!” Jézus ránk tekint, miközben ezt mondja: „Jól vagyon, jó és hű szolgálom, menj be a te Uradnak örömébe.” Elragadtatunk az Úr elé a levegőbe, hogy örökre Vele legyünk... ez az advent utazás rendkívüli fináléja.

Ha Isten csodálatos szeretete és megváltási terve – diadalmas kegyel-

me – megérintette szíveteket, és szeretnétek megújítani szövetségéteket Vele és a hetedik napot ünneplő adventista küldetéssel, alázatosan kérjétek Istent, hogy vigyázza életeteket és segítsen hirdetni kegyelmét ezekben az utolsó történelmi napokban e földön.

Ha szeretnétek ébredést és reformációt kérni életetekre és gyülekezetetekre, sóvárogtok a Szentlélek jelenléte és a késői eső után, amikor hirdítétek Isten kegyelmének üzenetét, akkor készek vagytok a hármass angyali üzenetet is hirdetni másoknak; készek vagytok életeteket és személyes biznyságtételeket az Üdvözítő kezébe letenni, aki képvisel minket az ítéletben vére, érdeme, irgalma és kegyelme által...

Meghívlak, hogy fogadjátok el Krisztus csodálatos kegyelmét életekben, újítsátok meg átadásotokat Iránta és e nagy advent mozgalom iránt, hirdessétek Isten kegyelmét és kérjétek Istent, segítsen, hogy ez az egyház „induljon el előre!” Gyertek, keressük Istent imában. Ámen ■

Az ASI Románia XXII. találkozója

2010. október 1-2, Craiova

Részletes információkat a
honlapunkon olvashattok:
www.asiromania.ro

Feliratkozást és egyéb
információkat kérhettek
telefonon: 0265 – 320 548
vagy e-mailben:
office@asiromania.ro

